

Veto

Studentenweekblad
van de Leuvense Overkoepelende
Kringorganisatie

nummer 7
maandag 30 oktober

Jaargang 22 - 1995-1996

algifte : Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van juni tot augustus)

No pasarán — Vorige week betoogden een kleine tweeduizend studenten tegen elke vorm van studentenbeperking. De studenten kregen steun uit onverwachte hoek. Uit heel het land waren naar schatting duizend rijkswachters — de rijkswacht zelf telde er vijfhonderd — afgezakt om hun sympathie met de betogers te betuigen. U leest er alles over op pagina 4.

(foto Stefan De Pauw)

Klapstuk geëvalueerd

Achteromkijken naar schoonheid

7 oals een volwassen rockartiest een conceptplaat maakt, heeft Johan Reyniers, artistiek directeur van Klapstuk, dit jaar blijkbaar geopteerd voor iets wat men een conceptfestival zou kunnen noemen. Spijtig genoeg komen zijn zingende kollega's op de proppen met zo'n concepten als ze iets te weinig inspiratie hebben om hun plaatjes gewoon te vullen met goede liedjes. Reyniers kan misschien geen gebrek aan bezieling worden verweten, maar toch blijft het spijtig dat men zich in tijden van geestelijke cholera altijd vastklampt aan het wrakhout van het concept.

Het lijkt tegenwoordig modies om een festival te verantwoorden door de voorstellingen in vakjes te plaatsen. Maar waarom kan men het publiek niet gewoon diets maken dat men die stukken heeft geprogrammeerd die men waardevol of goed vindt? Waarom altijd die verantwoordelijkheid zonder dat het publiek daarom vraagt? Alleen het Teaterfestival (dit jaar in Gent) lijkt te ontsnappen aan deze trend en nodigt de 'meest belangwekkende' voorstellingen van het jaar uit zonder daar een al te vergezocht verhaaltje bij te verzinne. Zoals ook in het wereldkampioenschap voetbal tussen de beste ploegen ter wereld wordt gestreden om de titel zonder dat Jan Wauters daar een diepere betekenis achter zoekt. Maar voor het overige deelt men festivals op in temadagen, speciale Chinese weken of de driedaagse van het Oezbeekse gedicht.

Niet dat Klapstuk uitdrukkelijk in de

val van het concept is gedonderd. Johan Reyniers spreekt zichzelf dan ook niet echt tegen wanneer hij in een interview met De Morgen zegt dat hij niet van de term tematisch houdt. Maar toch wringt er iets. De programmabrochure openstoot op lastige overzichtsbladzijde kon moeilijk aan te indruk ontkomen dat het al tema was wat de klok sloeg. 'Twee ijkpunten', 'Snipers' en 'Outbreak' stond er klaar en duidelijk te lezen. Mooi onderscheiden reeksjes van twee, drie of vier voorstellingen die, volgens Klapstuk, netjes bij mekaar hoorden.

Kneuterig

Echt tematisch was dat natuurlijk niet. Zo passen de improvisaties van Paxton evenmin bij de verhalende duetjes van kollega-ijkpunt Hans van Manen als een Turk bij een Griek. Zo had de immer innemende Raimund Hoghe met zijn ritualistische voorstelling 'Meinwärts' weinig gemeen met de vijf brutale solo's van Mehmet Sander. Maar Klapstuk voelde zich wel verplicht om op de proppen te komen met verhaaltjes. De brochure staat vol met vertelseljes, interpretaties van voorstellingen die er enkel op gericht zijn het hele festival te doen kloppen. Hoghe, Sander en Michael Matthews horen thuis in eenzelfde rijtje en twee plus twee is vier. Het gevaar aan dergelijke verdichtelsels is dat afbreuk gedaan wordt aan de voorstelling op zich. Sander bijvoorbeeld had evenveel te vertellen over architectuur als over aids, maar een argeloze toeschouwer gaat aan de hand van de brochure al vlug hard zijn best doen om aids-referentiepunten te vinden. Een flagranter voorbeeld kwam enkele

weken geleden al ter sprake in de voorbeschouwing van de video 'Corban' van Walter Verdin. 'Corban' werd aangekondigd als Verdin's ironiserende aanklacht tegen de Vlaamse kneuterigheid en bij de programmatie werd gretig gebruik gemaakt van de

vervolg op p. 6

- Verdorie, ik heb geen kleingeld voor de drankautomaat.
- En dit, wat is dit hier?

Proton. De kaart voor kleine uitgaven.

Vraag ze in uw bankagentschap in Leuven, Heverlee of Kessel-Lo. Vanaf nu ook in Herent en Wilsede.

Vlir neemt de bocht

Vorige week verklaarde rektor Oosterlinck tegenover de studenten voorstander te zijn van een centrale toelatingsproef voor de eerste kandidatuur geneeskunde. Dat is opmerkelijk omdat hij, door dit te verklaren, inging tegen het officiële standpunt van de overkoepelende Vlaamse Inter-universitaire Raad ten aanzien van toegangsbeperking. Ondertussen mochten wij van de voorzitter van de Vlir, tevens rektor van de RU Gent, Jacques Willems, vernemen dat binnen de Vlir die standpunten gewijzigd zijn.

"De Vlir erkent dat er een probleem is met het artsenaanbod. Aangezien de ontradingscampagnes geen voldoende effect ressoorteerden kan zij zich in meerderheid scharen achter de voorstellen van Van den Bossche die, door het organiseren van een centraal ingangsexamen zonder quota, de dreiging van een vestigingwet wil ontlopen." Op de vraag welke universiteit zich niet kon vinden in het nieuwe standpunt van de Vlir stelde Willems dat "het standpunt van de Vlir een gezamenlijke beslissing was van de raadsleden" en dat hij niet op die vraag kon antwoorden omdat hij de vertrouwelijkheid van bepaalde kollega's niet kon schenden. Ook rektor Oosterlinck wenste hierop niet te antwoorden.

Toch konden we uit goede bron vernemen dat het de Vrije Universiteit Brussel was die moeite had met het nieuwe standpunt van de Vlir. De VUB heeft zich onder het rektorat van professor Witte altijd principieel gekant tegen elke vorm van toegangsbeperking.

Door dat nieuwe standpunt komen de universiteiten op dezelfde lijn als minister Van den Bossche die voorstander is van een proef voor de eerste kandidatuur geneeskunde.

(ad)

binnenin

Maraton

4

Wie na één rondje op de 24-uur moest worden afgevoerd met een opgeblazen long doet best niet mee aan de maraton. Wie graag de 42 kilometer binnen de tijd loopt, vertrekt beter nu al. Nieuw dit jaar: seingeverers kunnen deze keer ook door deelnemende fietsers overreden worden.

Mecenaat

5

Oud-studenten van de KU Leuven wezen gewaarschuwd. Binnenkort komt rektor Oosterlinck aan de deur met de kollektibus. Hij hoopt op een gulle bijdrage om de etensjes van de eresenaat te kunnen betalen. Sociaal fonds heet zo iets.

CCC

9

Kredietbank begon tien jaar vóór de konkurrentie met cyberspace. Je ging er naartoe en je was er geweest. De CCC bilies in 1985 het KB-kantoor in Leuven op. Goed dat er nog echte kommunisten zijn?

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen), wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Homo

Klapstuk wordt meer en meer een egotrip-bericht voor homo's en Veto de folder daarvan. Op kosten van heel de gemeenschap, dat wel! Zie interviews met homo-fascist Mehmet Sander, Danny en Hugo, ... en het jaar is pas begonnen. Kennen jullie alleen zulke?

Professor Van Gerven heeft groot gelijk dat hij niet wil dat de KU Leuven een jeantettenkot wordt. Wat minder roze specialisatie graag.

Roel Vanderhulst

Sportraad antwoordt

Als antwoord op de 'open brief aan Sportraad' die in Veto 6 verscheen, willen wij, het zogenaamde 'buro' van Sportraad, een aantal dingen rechtzetten. Na een verrijkend gesprek met de auteurs van die brief op de algemene vergadering (av) van Sportraad zijn wij, en blijkbaar ook de meerderheid van de kringen, er nog steeds van overtuigd dat toen de juiste beslissing is genomen, niet alleen door ons, maar ook en vooral door de kringen.

Ten eerste heeft het kiescomité bij de verkiezing van de nieuwe vrijgestelde inderdaad een fout gemaakt door de namen van de kringen op de stembriefjes te zetten. Die fout werd echter op de vergadering hersteld door de namen van de kringen van de stembriefjes te laten afscheuren.

Dan komen we aan het tweede punt, waar Politika zoveel belang aan hecht. VTK vroeg inderdaad, de dag voor de 24-uren-

loop een aanpassing van het reglement aan, terwijl dat reglement vier weken daarvoor al was uitgedeed. Op de av is daarover gediscussieerd, en is de discussie dus niet gesloten voor ze geopend was. Die discussie was echter totaal zinloos om de volgende redenen. Ten eerste is het absurd om op minder dan 24 uur voor de 24-urenloop het reglement nog te willen aanpassen. Maar dat is een subjectieve interpretatie en geen reden om een stemming af te wijzen. Ten tweede, en dit is niet subjectief, hadden alle kringen dit reglement voor akkoord ondertekend. De derde en voorname reden, niet misinterpreteerbare reden waarom er geen stemming kon doorgaan is het feit dat een kring een kringstandpunt aanvraag, wat betekent dat de stemming met twee weken moet worden uitgesteld. Maar dit vergat Politika te vermelden in de open brief, hoewel dat precies de reden was waarom er geen stemming kon doorgaan.

Het was de bedoeling van Politika om met hun brief een "gezonde druk" uit te oefenen, de Leuvense studenten bewust te willen maken van de 'wantoestanden' binnen Sportraad; en op die manier een gesprek af te dwingen. Dat die druk totaal ongegrond was en bovendien ons en ook kringverantwoordelijken tegen de borst heeft gestoten, werd duidelijk in het gesprek op de av, dat er zonder brief ook wel gekomen was. Heel genereus om dit alles via Veto te doen was het ook al niet. Wij zijn ook op een andere manier bereikbaar.

Helga Van Loo
Barbara Maes, Sportraad
Hannelore Grubben

Ellen de Bie, vrijgestelden Sportraad.

Open brief aan Sportraad 2

Op onze brief van vorige week zijn er, begrijpelijkwijs, veel reacties en kritiek gekomen. Daarom willen wij even ons standpunt verduidelijken, en dit op een minder emotionele wijze.

Onze brief van vorige week was hard aangekomen bij velen, vooral omdat hij zo negatief was. Wij geven toe dat hij enigszins overdreven gesteld was, maar daar waren redenen voor. Juist door deze brief werd er niet voorbijgegaan aan dit voorval, want op de daaropvolgende algemene vergadering heeft een goede discussie plaatsgevonden. Daar werd duidelijk dat wij nagenoeg alleen stonden met onze kritiek. De meesten vonden de beslissing van het buro juist. Wij gaan nog altijd niet akkoord met wat zich toen afgespeeld heeft. We verduidelijken even.

De twee belangrijkste redenen die gegeven werden voor de beslissing van het buro, waren de volgende. Ten eerste was de vraag van VTK veel te laat, namelijk nog geen dag voor de 24-urenloop. Ten tweede was na de stemming een kringstandpunt aangevraagd. Daarvoor moet de stemming naar de kringen gaan en komen de kringen na twee weken weer op Sportraad met het resultaat van de afzonderlijke stemmingen. Zodoende kon de stemming niet plaatsvinden op de vierde algemene vergadering.

Wij kunnen beide de argumenten begrijpen, maar we gaan er niet volledig mee akkoord. Over het eerste punt willen we nogmaals zeggen dat we inzien dat VTK te laat was, maar dat is voor ons geen voldoende reden om de stemming niet te laten doorgaan. Bij het tweede punt hebben we ook een aantal opmerkingen. Dat kringstandpunt is aangevraagd enkel en alleen om de stemming te blokkeren en niet, waarvoor het eigenlijk bedoeld is, om zeker te zijn dat men als vertegenwoordiger de mening van de eigen kring woergerf. Dit was volgens ons een oneigenlijk gebruik van de procedure. In feite waren wij zelfs niet bewust van het feit dat ze aangevraagd was. Wij hebben immers geen officiële verhouding van het standpunt gehoord. Indien het werkelijk is aangevraagd, dan kon de stemming inderdaad niet doorgaan.

De konklusie voor ons is duidelijk. Als men, na het lezen van de eerste brief in Ve-

to, de indruk zou gekregen hebben dat Sportraad en in het bijzonder het 'buro', een fascistoid klubje is, dan is dat manifest verkeerd.

Het is ons duidelijk geworden dat zij allen van goede wil zijn, vol inzet en engagement. Zij hebben ons verteld dat zij gekwetst waren door onze brief. Hiervoor verontschuldigen wij ons. Dit betekent echter niet dat wij niet meer achter onze kritiek staan. Maar het is voor ons nu duidelijk dat wij niet fundamenteel van mening verschillen. Wij hebben gewoon elk een eigen mening. De argumenten die vermeld staan in de brief van het buro van Sportraad zelf kunnen we begrijpen, maar we gaan er desondanks niet mee akkoord. Een mogelijke oplossing, om niet meer in dergelijke situaties verzeild te geraken, is het in voege doen treden van een regel die stelt dat de reglementen van klassiekers niet veranderd kunnen worden, wanneer dit niet een week op voorhand gevraagd wordt. Of anders kan men bepalen dat dit wel mag, maar enkel met tweederde meerderheid. Maar misschien vervallen we dan in een statutenwoede...

We hopen tenslotte dat men ons wil begrijpen door deze brief. Hopelijk zal men zich ook niet meer storen aan ons taalgebruik. Ter afsluiting zeggen we nog even dat we zeker zijn van een verdere goede samenwerking.

Steve Eduwaere
Steven Van Dessel

nvdr: Vanuit Evere bereikte ons het bericht dat de Navo afziet van luchtbombardementen op het Sportkot, nu de toestand zich lijkt te stabiliseren. Onslagnemend sekretaris-generaal W. Claes zei wel de situatie op de voet te volgen.

LECO COPY
 Tiensestraat 118 - Leuven
 016/23.70.30
 Open van 9 tot 22 u.

berichten

Ontmoetingsgroep

Het Psychoterapeutisch Centrum voor Studenten in dit academiejaar met een ontmoetingsgroep. In een ontmoetingsgroep wordt een werkgemeenschap gevormd van een tijdelijke en beperkte duur. Mensen maken er tijd voor zichzelf en hun omgeving. De deelnemers zijn bereid feedback te geven en te ontvangen, communicatieve vaardigheden kunnen zo op punt gesteld worden. Van deze groep kan verwacht worden: zicht krijgen op psychische processen die aan de gang zijn in zichzelf en tussen elkaar, het verbeteren van communicatieve vaardigheden om aldus een stuk persoonlijke groei te bevorderen. Geïnteresseerden nemen best zo snel mogelijk contact op met het Psychoterapeutisch Centrum daar de groep van start zal gaan begin november.

Ithaka

Na de vliegende start van Kultuurraad met de Openingsweek — een hele week gratis activiteiten van Kultuurraad, Stuc en Klapstuk tijdens de eerste week van het academiejaar — en een Dance Hall op de 24 Uur (als verwijzing naar het Klapstuk-festival), worden nu de grondslagen voor de volgende Kultuurraadprojecten gelegd.

Zo is er ook dit jaar weer Ithaka. Dat is een parcours vol hedendaagse kunst in de Leuvense binnenstad, dat elk jaar weer anders wordt ingevuld. Wij je mee bepalen

wat er te zien zal zijn op Ithaka, dat gepland staat op 29 februari, dan kan je naar de vergaderingen komen op maandag om 19 u, in het Kultuurraadlokaal, op de eerste verdieping van het Stuc. Nu maandagavond 30 oktober vindt daar de eerste echte Ithakavergadering plaats met een informatiesessie en een brainstorm aan de hand van video's en ander materiaal.

Als je liever iets kleinschaliger werkt, kan je meedoen met het architectuurproject eind januari. Of met het meer sociaal getint project half december, waarbij Kultuurraad de link legt naar Sociale Raad. Verschillende perspectieven van en visies op de (studenten)stad, die Leuven is, worden op allerlei manieren met elkaar gekonfronteerd, ondermeer in een workshop fotografie.

Voor deze en alle andere projecten die Kultuurraad op stapel heeft staan en voor meer informatie kan je altijd langskomen bij Kultuurraad, op de tweede verdieping van Stuc, tel: 016/23.67.73 (vragen naar Piet) of op de eerstvolgende algemene vergadering van Kultuurraad, op vrijdag 3 november om 19.30 u op de eerste verdieping van 't Stuc.

EASYWARE

Uw Apple Partner

EasyWare nv Vaart 31 3000 Leuven
 Tel 016/23 10 20 Fax 016/29 41 24
 Open elke dag van 9u tot 19u en zaterdag van 10u tot 18u

Artsensyndikaten halen slag thuis

It lijkt erop dat de geneeskundestudenten volgend jaar met heel wat minder zullen zijn. Dat is althans de conclusie die je kan maken na de verklaringen vrijdagavond, van Vlaams minister van onderwijs Luc Van den Bossche (SP): voldoende consensus over studentenbeperking in geneeskunde in Vlaanderen, minder eensgezindheid in Wallonië. Van den Bossche spreekt van een mislukking van de onderhandelingen tussen de gemeenschappen en de federale overheid. Colla (SP), minister van volksgezondheid, iets genuanceerder, heeft het over een 'adem-pauze'. De federale minister wil in elk geval in beide landsdelen uniforme maatregelen voor beperking van het arsenaanbod. Overigens is België het enige land in Europa dat nog steeds geen enkele vorm van studentenbeperking kent in geneeskunde.

De succesvolle betoging tegen numerus clausus van de studenten vorige donderdag blijkt dus een maat voor niets. Vorige week vrijdag verklaarde Van den Bossche, nooit om een boude uitspraak verlegen, dat het overleg tussen de gemeenschappen en de federale overheid over de problematiek van de toegangsbeperking voor studenten geneeskunde mislukt was. Vanaf het academiejaar 1996-1997 wil hij in Vlaanderen een centrale ingangsexamen organiseren. Het is echter niet de bedoeling van de minister om quota vast te leggen die bepalen hoeveel studenten tot de opleiding toegelaten worden. Iedereen die de ingangsexamen succesvol aflegt, kan dus de geneeskundestudies aanvatten. En, ongetwijfeld tot grote vreugde van de universiteiten, blijft de vrije keuze van universiteit gewaarborgd. Luc Van den Bossche stelde wel dat hij die examens enkel wenst te organiseren op voorwaarde dat hij van de federale overheid voldoende garanties krijgt dat de artsen in spe aan geen andere beperkende maatregelen onderworpen zullen worden tijdens of na hun studietijd. Volgens de Vlaamse minister bestaat er in Vlaanderen een voldoende grote consensus om die centrale proef te organiseren. Van den Bossche zei in een interview met de BRTN-radio dat hij een werkgroep van studenten, universiteiten en administratie wil oprichten om de geplande maatregelen uit te werken.

In een reactie op de mededelingen van de Vlaamse minister van onderwijs gaf Colla toe dat het organiseren van een centraal ingangsexamen tot de bevoegdheid van de Vlaamse gemeenschap behoort maar hij ontkende dat de gesprekken tussen de gemeenschappen en de federale overheid mislukt zijn. Hij had het over een 'adem-pauze' in de onderhandelingen. Zelf laat Colla niet al te veel in zijn kaarten kijken. Hij gaat er wel van uit dat er in Vlaanderen en Wallonië een uniforme regeling moet komen met betrekking tot het arsenaanbod.

De discussie rond de studentenbeperking heeft dus een kommunautair tintje. Volgens sifers van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir) blijkt het percentage artsen per inwoner in Wallonië en Brussel hoger te liggen dan in Vlaanderen. De inspanningen die de Franstalige gemeenschap zal moeten leveren wanneer een beperking ingevoerd wordt, ligt dan ook hoger dan in Vlaanderen. En het is vooral in Wallonië dat er geen eensgezindheid bestaat rond de problematiek van het overaanbod van artsen en de mogelijke oplossingen.

Tot nu toe heeft de Vlir zich altijd uitgesproken tegen elke vorm van studentenbeperking zolang er onvoldoende wetenschappelijke sifers beschikbaar zijn over de artsenproblematiek en de maatregelen om de beperking door te voeren niet ingebed

zijn in een breder pakket maatregelen binnen de gezondheidssector. Bovendien is de Vlir ten gevolge van de grote verschillen in arsendichtheid in de verschillende gemeenschappen voorstander van ofwel een kommunautarisering van de gezondheidszorg ofwel het creëren van dezelfde arsendichtheid in beide landsdelen. Verleden week deed het gerucht de ronde dat de Vlir zich beraadt over een nieuw standpunt. Rector Oosterlinck kon dit zondag bevestigen.

Dicht

Oosterlinck: «In de Vlir hebben we over de hele problematiek al veel vergaderd en alle rektoren eisen het behoud van vrije studiekeuze. We willen wel aksepteren dat er voor geneeskunde en tandheelkunde een uitzondering gemaakt wordt omdat, door het huidige overaanbod van artsen, de volksgezondheid in gevaar is. Wel vinden we dat de universiteitskeuze vrij moet blijven.»

Veto: De Vlir heeft zich altijd geprofileerd als een tegenstander van de numerus clausus. Hun standpunt is dus nu gewijzigd?

Oosterlinck: «Hun standpunt is gewijzigd, maar niet unaniem.»

Veto: Welke universiteit was er tegen? Brussel?

Oosterlinck: «Dat kan ik u nog niet zeggen omdat het verslag nog niet vrijgegeven is.»

Veto: Van den Bossche stelt een centraal ingangsexamen voor zonder numerus fixus.

Oosterlinck: «Ik denk dat we er met een ingangsexamen alleen niet komen maar dat we daar ook een marge moeten aankoppelen.»

Veto: Dat gaat Van den Bossche nu niet doen?

Oosterlinck: «Nee, maar dat is ook niet nodig in het begin. Eerst moet er gekeken worden naar welke resultaten een ingangsexamen zonder numerus fixus oplevert. Wel kunnen we de moeilijkheidsgraad van het examen opdrijven, een soort van verborgen numerus fixus.»

Veto: U bent voorstander van een examen vóór eerste kandidatuur maar u kan zich eventueel wel vinden in een examen na het eerste jaar als overgangsmaatregel omdat dat makkelijker te realiseren is.

Oosterlinck: «Ja. De minister zegt nee. Goed, ik kan daar ook mee leven, maar dan moet je rekening houden met het feit dat de inlooperperiode niet één jaar zal zijn maar verscheidene jaren. Zelf ben ik er voorstander van om een inlooperperiode in te lassen. Indien je nu een examen voor eerste kandidatuur organiseert is het zo dat een aantal studenten die nu in de humaniora zitten, uitgesloten worden van de studie geneeskunde, gewoon omdat ze een verkeerde studierichting gekozen hebben waardoor ze niet voor een ingangsexamen kunnen slagen. Bovendien moet een ingangsexamen geoptimaliseerd worden. Er moet immers getest worden of de kandidaat-studenten beschikken over de juiste kennis en dat is zeer moeilijk. In de fakulteit psychologie is daar reeds onderzoek naar gedaan en dat zullen we moeten gebruiken.»

«Bij burgerlijk ingenieur is het zo dat, indien we niet zeker zijn van de capaciteiten van de student, deze toch de studie laten aanvatten. Bij een numerus fixus ligt dat anders. Als je maar zeshonderd studenten doorlaat dan moet je zeker zijn dat de zeshonderdste student beter is dan de zeshonderd en eenste. Dat is moeilijk. Zo'n test bestaat nog niet. Het systeem waarmee we nu gaan beginnen moet op termijn verwijfd worden. We hebben al zoveel tijd verloren, waarom zou het dan nu plots in een jaar geklaard moeten worden.»

Veto: U bent van bij de aanvang van uw functie altijd al voorstander geweest van studentenbeperking in geneeskunde.

Oosterlinck: «Ja, maar ook de universiteit in zijn geheel staat daar achter, zowel de Raad van Beheer als Akademische Raad.»

Veto: Volgens Colla is er helemaal geen sprake van een mislukken van de onderhandelingen tussen de gemeenschappen en de federale overheid.

Oosterlinck: «Ik denk dat Van den Bossche met zijn verklaring bedoelt dat er geen akkoord is met de Waalse tegenhangers. Maar volgens mij hebben Colla en Van den Bossche geen problemen met elkaar.»

Veto: De inspanningen die in Wallonië geleverd moeten worden zijn groter.

Oosterlinck: «Inderdaad, veel groter. We moeten eenzelfde arsendichtheid krijgen in de beide landsdelen. Als de Walen daar niet aan willen meewerken, goed, dan moeten ze het maar zelf oplossen. Maar de Waalse mutualiteiten zien wel degelijk in dat wanneer Wallonië niet meedoet, ze nog veel sneller geconfronteerd zullen worden met de Vlaamse eis tot federalisering. De mutualiteiten zetten trouwens zelf de Waalse rektoren onder druk.»

Veto: Indien dat ingangsexamen enkel beperkt is tot Vlaanderen dan zal dat weinig effect hebben op de arsendichtheid?

Oosterlinck: «Vele Vlaamse studenten zullen dan naar Wallonië trekken. Met alle gevolgen van dien. En dan zal de overheid verplicht zijn om een beperking op te leggen na twee jaar studie.»

Veto: U denkt dat indien de gemeenschappen studentenbeperkende maatregelen doorvoeren, Colla niet van plan is om zijn kontingenterings-

(foto Philip De Keyser)

plan door te voeren?

Oosterlinck: «Colla kan veel wensen maar als hij in zijn eigen partij en bij de coalitie-partner geen politieke steun krijgt dan is zijn voorstel niet haalbaar.»

Spel

«Trouwens binnen de Vlir stellen wij heel duidelijk dat een ingangsexamen niet de enige maatregel mag zijn om de gezondheidszorg te saneren. Wij pleiten ook voor een andere financiering van de universitaire ziekenhuizen bijvoorbeeld. En voor een geheel van maatregelen binnen de gezondheidszorg.»

Veto: De minister heeft ook gezegd dat er een werkgroep opgestart zal worden samen met de studenten, de universiteiten en de administratie. Zoals u weet is Loko (Leuvense Overkoepelende Studentenorganisatie) tegen numerus clausus. Ze zullen hun standpunten dus moeten wijzigen, willen ze niet buiten spel gezet worden?

Oosterlinck: «Nee, zij kunnen doen zoals de vice-rector van Gent die zegt dat hij tegen numerus clausus is maar als het moet dan zal hij meewerken om de studentenbeperking zo goed mogelijk te maken. Ik denk dat de studenten voldoende realiteitszin hebben om, eventueel vasthoudend aan hun standpunt, toch mee te werken aan de hervormingen.»

Annamie Deckx

Vanaf volgend jaar komt er een toelatingsexamen in de richting geneeskunde. Althans volgens minister Van den Bossche. Met de subtiliteit van een precisiebombardement verkondigde hij zijn voornemen niet één dag nadat de studenten met succes betoogd hadden tegen elke toegangsbeperking aan de unie.

Een kleine tweeduizend studenten kwamen donderdag op straat om de bedreigde vrije studiekeuze te beschermen. Dat is heel wat, want voor velen is de dreiging voorlopig nog niet tastbaar, aangezien de beperking in eerste instantie alleen geneeskunde viseert.

Blijkbaar vonden de studenten de demokratisering van het onderwijs toch belangrijk genoeg om ze te verdedigen met woord en daad. De minister van Onderwijs vond van niet.

De minister ziet een voldoende consensus om een toelatingsexamen voor eerste kan geneeskunde te installeren. Hiermee bevestigt hij de nieuwe betekenis van de term 'konsensus', die eerder al door zijn collega Colla aan dat woord werd gegeven. Een consensus is tegenwoordig een akkoord dat achter de schermen door enkele partijen is bediscussied, zonder medeweten van de studenten — betrokken partij bij uitstek. Wellicht achten de eerbare politici de studenten te groen achter de oren om mee het beleid te bepalen. Of stoort het de beleidsmakers dat studenten wel vasthouden aan hun basisprincipes, waarvan vrije studiekeuze er één is?

Betreuurswaardig maar niet onvoorspelbaar is de bocht die de academische overheden gemaakt hebben in deze materie. Niet langer dan enkele weken geleden noemde de Vlaamse interuniversitaire raad (Vlir) in een nota de overtuiging dat de problemen in de gezondheidszorg kunnen worden opgelost door een beperking van het aantal studenten geneeskunde "een eerder naïeve consensus". Ook hekelde de Vlir het ongenueerde en eenzijdige pleidooi voor toelatingsbeperking in het ministeriële standpunt, dat volgens dezelfde nota "geschreven door een artsensyndicaat" leek.

Hoewel een discussie over de voorwaarden die de raad aan een discussie over toelatingsbeperking verbond — ondermeer inbedding in een geheel van maatregelen in de gezondheidszorg — niet voldeaan is, wil zij nu toch haar standpunt wijzigen. Hiermee geeft de Vlir toe aan de druk van de artsensyndikaten en geeft zij tegelijk één van de grondbeginselen van de demokratisering van het onderwijs op.

Voor wie een beeld wil krijgen van het nivo waarop de discussie gevoerd wordt, is het gekraakel tussen de collega-ministers Colla en Van den Bossche (beiden SP) verhelderend. De eminenties blijken meer geïnteresseerd in het opvoeren van hun eigen (media-) nummertje, dan in een grondige reflectie over het probleem. De één spreekt over kontingentering, de ander noemt dat "de slechtst mogelijke oplossing", de één neemt een maatregel omdat de onderhandelingen tussen federale en gewestelijke overheden zijn afgesprongen, de ander ontkent die mislukking.

Dat alles maakt wel dat de voorgestelde toegangsbeperking alles behalve een zekerheid is. Het is immers ondenkbaar dat er bijvoorbeeld in Vlaanderen wel een beperking komt en in Wallonië niet. De nationale studentenbetoging van 15 november in Brussel heeft dus nog altijd zin. Al was het maar om aan te tonen dat de vrijheid van studiekeuze voor studenten wel degelijk een fundamenteel principe is.

"Artsensyndikaten: antidemokraten!"

En vijftienhonderd studenten kwamen vorige donderdag op straat om te betogen tegen de plannen van de overheid om de toegang tot het universitair onderwijs te beperken. Onder hen ook enkele opmerkelijke delegaties van andere universiteiten uit het hele land. De enige officiële reactie op de betoging kan alvast tellen: minister van Onderwijs Van den Bossche maakte vrijdag bekend dat er vanaf het volgende academiejaar een toelatingsexamen in geneeskunde komt.

Het debat rond studentenbeperking is de afgelopen weken nauwelijks uit het nieuws geweest. De dreigende beperking, die steeds vastere vorm krijgt, stelt zich het meest akueel in de fakulteiten Geneeskunde en Tandheelkunde. Het drastische kontingenteringsvoorstel van minister van Sociale Zaken Colla (SP), dat inmiddels werd afgeschoten, trok de meeste aandacht. Tegen dat voorstel, dat neerkomt op een beperking van het aantal studenten dat na zeven jaar mag beginnen aan de noodzakelijke laatste twee jaar van de artsopleiding, werd vorige week al eens betoogd door de Leuvense Medica-studenten.

Die kring was op de algemene betoging van donderdag echter de grote afwezige. Medica kant zich immers niet zonder meer tegen elke mogelijke beperking en wil wel praten over een toelatingsexamen. In schril contrast daarmee was de aanwezigheid van geneeskundekringen van andere universiteiten. Ondermeer de kring Aesculapia van de Antwerpse UIA was vertegenwoordigd.

Moeder

Eerder op de dag hadden de jongerenafdelingen van de belangrijkste Vlaamse politieke partijen zich op een perskonferentie geschaard achter de platformtekst van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), die de betoging organiseerde. De politieke jongerenorganisaties onderschrijven de redenering van Loko dat eventuele problemen in de gezondheidszorg in die sektor zelf kunnen opgelost worden en ook willen zij niet tornen aan de vrijheid van studiekeuze. Daarnaast vinden zij dat de artsen eerst zelf een inspanning moeten leveren om tot een betere arbeidsverdeling te komen. Een verplichte pensionering is in het vrije artsberoep onmogelijk, maar er kan bijvoorbeeld wel aan gedacht worden om artsen op bepaalde leeftijd hun Riziv-nummer te ontzeggen, stipten zij nog aan.

Om de kwaliteit van het onderwijs te bestendigen, stellen zij samen met Loko een herwaarderung van de PMS-centra voor en ook een verbreding van de opleiding geneeskunde, waardoor afgestudeerden kunnen kiezen voor een andere uitweg dan een artsloopbaan. Voorlopig kon weliswaar alleen Jong Agalev haar moederpartij overtuigen van dat standpunt.

De betoging zelf verliep donderdagavond in een vrij rustige sfeer, niet in het minst door de overweldigende machtsontplooiing van politie en rijkswacht. Waterkanonnen, ruiters te paard, en ontelbare overvalwagens maakten van Leuven een belegerde stad. Een bron binnen de korpsen bevestigde dat indien nodig tot duizend eenheden ingezet konden worden om de straten — en dan vooral de stadskern — weer betogingsvrij te vegen. Blijkbaar had de uit de hand gelopen betoging van Frans-talige studenten in Brussel afgelopen week de autoriteiten tot de hoogste waakzaamheid aanzet.

Tijdens de betoging getuigen de orderdiensten van een diskrete maar kordate aanpak. Geen afwijking van het traject werd geduld en op het eind vielen nog

enkele rake klappen. Een meisje werd bij de traditionele uitloper van de officiële betoging hardhandig aangepakt toen zij niet snel genoeg wegliep in de voetgangerstunnel aan het Sportkot, terwijl een andere betogere het kat- en muisspelletje met de ordehandhavers bekocht met een lelijke karatetrap in het gezicht. Ondanks de stevige organisatie, blijkt de rijkswacht het bij dergelijke manifestaties toch altijd moeilijk te hebben om al haar pionnen in het gelid te houden. Nog altijd blijft het trouwens moeilijk om in dergelijke gevallen een klacht in te dienen.

Sossen

Vooraf studenten uit psychologie, pol 6 soc en letteren verschenen donderdagavond op het appel, al ging ook de bescheiden maar luidruchtige bijdrage van enkele Katechetika-trommelaars niet onopgemerkt voorbij. De studenten skandeerden hun afkeer tegen numerus clausus en numerus fixus en verdedigden de vrijheid van onderwijs. Daarbij moesten vooral de artsensyndikaten ("antidemokraten"), en de bevoegde ministers Colla en Van den Bossche

("vuile sossen") het ontgelden.

De betoging werd gesteund door enkele delegaties uit de andere universiteitsteden. Naast de frakties uit Antwerpen, Gent en Brussel liepen vooral de vele Waalse studenten in de kijker. Zij kwamen de voorbije dagen wel vaker op straat en hun protest gaat ook veel verder, aangezien zij een fundamentele onderwijs hervorming willen (lees Veto 5 en 6). Ook de Vlaamse studentenkoepel VVS stuurde een afvaardiging. VVS organiseert mee een nationale betoging tegen toelatingsbeperking op woensdag 15 november in Brussel.

Tot grote ergernis van de organisatoren poogden enkelen om de betoging tegen toelatingsbeperking om te buigen tot een protestmars tegen het studentonvriendelijke klimaat in Leuven. Het mag dan wel zo zijn dat de recente sluiting van enkele fuilzalen voor heel wat ongenoegen zorgt, toch kan men zich afvragen of er inderdaad geen beter moment voor een protestactie kon gevonden worden dan deze betoging die niets van doerf had met de manier waarop Leuven haar studenten behandelt. De betogers die na de aktie hun deel van het gratis vat in een kafee in de buurt gingen inkasseren, zullen die avond trouwens geen boodschap gehad hebben aan de klachten over gebrek aan verdraagzaamheid tegenover de studenten.

Bart Eeckhout

Op woensdag 15 november is er een nationale betoging tegen studentenbeperking in Brussel. Alles hierover in een volgende Veto.

Van den Bossche! Vuile Sos.

(foto Stefan De Pauw)

Studentenmaraton nu ook op wielen

En de vierentwintigurenloop nog niet genoeg heeft van allerlei geloop, kan alvast uitkijken naar de achtste november. Op die dag organiseert Sportraad voor de bijna dertigste keer de studentenmaraton, een klassieker van respectabele leeftijd die dit jaar met onder andere een fietszoektocht een face-lift krijgt.

Ooit, lang geleden, liepen enkele studenten een avondje uit in Antwerpen noodgedwongen te voet helemaal terug naar Leuven. Transportproblemen zorgden voor het ontstaan van de studentenmaraton, en het traject Antwerpen-Mechelen-Leuven werd eenmaal per jaar een echte studentenkalvarie. Vorig jaar dan werd dit parcours volledig overboord gegooid: de maraton zou

vanaf dan in en rond Leuven gelopen worden. Iets meer dus dan zomaar een nieuw kleedje, en ook dit jaar is er weer wat nieuws.

Voor het eerst kan je de 42 kilometer met je eigen fiets afleggen. Wie geen zin heeft om te lopen of te stappen, pakt zijn doorroeste kotwrok en kan aan een gezapig tempo de fietsmaraton afleggen. Het gaat er immers niet om zo snel mogelijk te zijn: dit onderdeel van de maraton is opgevat als zoektocht. Er worden dus geen topprestaties van je verwacht, de bedoeling is gewoon om als deelnemer eens op een sportieve manier de omgeving van Leuven te verkennen. Maar kotfietsen zijn vaak fragiele dingen die speciale zorg nodig hebben. Voor het goede verloop van deze fietsocht kan je dan ook rekenen op de hoog ge-

waardeerde medewerking van VELO. Op de maraton zullen zij zowel aan de aankomst als op het parcours zelf aanwezig zijn. Daar staan ze met twee snelle interventieteams om zoveel mogelijk depannages op zo kort mogelijke tijd te verhelpen. De fietsmaraton is dus gloednieuw en hopelijk wordt het een mooie promotie voor het fietsen in Leuven.

Smaak

De tweewielers zijn echter niet het enige nieuwe dit jaar, ook de tien kilometer voorlopers wordt terugopgevestigd. Vorig jaar was dat onderdeel uit het programma verdwenen maar aangezien heel wat mensen terug vroegen naar iets lichters dan een halve maraton, wordt de tien kilometer na een jaartje weggeweest te zijn opnieuw gelopen.

Naast deze twee nieuwe onderdelen, fietsen en tien kilometer, blijven dan ook nog de oude, gevestigde waarden voortbestaan. Met een volledige of halve maraton, telkens voorlopers of stappers, kan elke hele of halve sportieveleving wel iets naar zijn

smaak vinden.

Ben je echt niet te vinden voor al dat geloop of gefiets, dan kan je nog altijd je bijdrage leveren aan de maraton. Zoals elk jaar is Sportraad ook nu hopeloos op zoek naar voldoende seingeverers die de verschillende kruispunten kunnen bewaken. Zonder deze mensen is de veiligheid van de deelnemers onvoldoende gegarandeerd. Zij zijn bijgevoerd van een enorm belang voor het goede verloop van een maraton. Als jij ook wil seingeven (je krijgt eten en een t-shirt) dan kan je steeds een berichtje achterlaten op het Sportraadsekretariaat.

Samen met enkele honderden andere studenten kan je volgende woensdag ongetwijfeld een aangename en sportieve namiddag of avond meemaken. Voor amper honderd frank kan je als student deelnemen, en bovendien krijg je daarvoor een t-shirt en bevoorradings onderweg. Om niet te spreken over de eindeloze eer en eksuberante geldprijzen voor de winnaars. Redenen genoeg dus om op 8 november je sportkledij nog eens van onder het stof te halen en naar het Sportkot te komen.

Koen Verheyden

Een universiteit voor de armen?

Dillemans liet ere-rector Dillemans zich ontglippen dat hij tijdens zijn ambtstermijn heeft voorgesteld om de KU Leuven expliciet te richten tot de armsten en jongeren met de minste kansen. Niet dat er alleen maar arme studenten zouden mogen studeren. Dillemans wou enkel dat de KU Leuven een actief beleid zou voeren om het intellectueel kapitaal dat nu nog verloren gaat, aan te trekken. Voorwaar een nobel en kristelijk voorstel dat het echter niet gehaald heeft omdat het binnen de geledingen van de universiteit op hevige tegenkanting stuitte. Blijkbaar is nog niet iedereen er van overtuigd dat er naast psychologische, kulturele en sociale drempels, nog steeds financiële drempels bestaan. De huidige rector, André Oosterlinck, wil alvast enkele inspanningen doen om de financiële drempels te verlagen.

Pieter De Somer en Roger Dillemans waren rektoren die gedreven werden door een sterke sociale bewogenheid. Ze hadden aandacht voor wat er zich in de sociale sektor afspeelde, en deden bij tijd en wijle dan ook voorstellen om de meest akute problemen op te lossen. Ook hun opvolger, André Oosterlinck, blijkt niet ongevoelig op dat vlak. Nochtans was er juist op dat punt enige kritiek tijdens de rectorverkiezingen van vorig jaar. Om aan die kritische geluiden tegemoet te komen, beloofde Oosterlinck tijdens zijn campagne onder andere om het kameranbod van de KU Leuven uit te breiden en om aan het huisvestingsprobleem iets te doen. Onmiddellijk na zijn verkiezing liet Oosterlinck andere geluiden horen en was "het kameranbod geen akkoot probleem meer".

Dossier

Dat er wel degelijk problemen zijn, kan de rector nochtans niet ontkennen. De residenties van de KU Leuven worden bijlange niet meer onderhouden zoals het hoort, gewoon omdat de Raad voor Studenten-voorzieningen (RvS) niet genoeg geld heeft. Eigenlijk zou RvS dat zogenoemde 'groot onderhoud' niet moeten, meer zelfs, niet mogen betalen. De wet op de financiering van de universiteiten laat immers niet toe

dat sociale subsidies gebruikt worden als investering in bakstenen. Dat dit nu gebeurt met gemeenschapsgeld en inschrijvingsgeld van studenten is in feite pervers. De eigenaar van de residenties — de KU Leuven dus — zou zelf haar groot onderhoud moeten betalen. Dat heeft ze ook op papier beloofd op 30 januari 1990 maar tot nu toe hield de universiteit, en meer bepaald haar algemeen beheer, zich van de do(ofsto)mme.

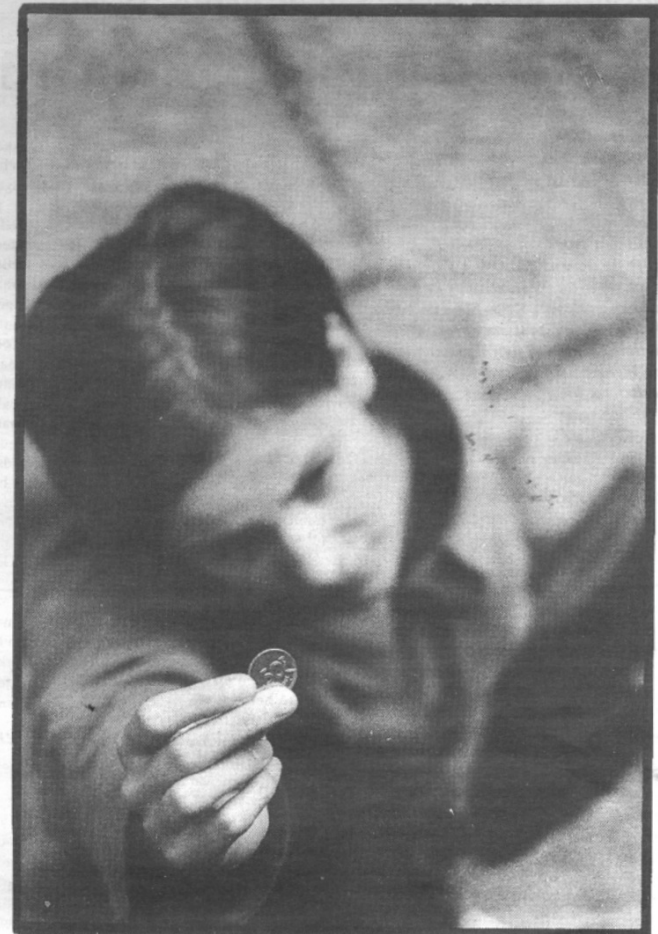
Miljard

Rektor Oosterlinck wil nu blijkbaar zijn sociaal imago opvijzelen want vanuit het algemeen beheer kwamen er recent signalen dat men bereid is de beloofde vijftien miljoen jaarlijks te betalen. Hoog tijd trouwens, want binnen de sociale sektor voelen steeds meer mensen zich bekocht. De afspraak van 1990 bestond hierin dat RvS haar financiële reserves die het in de loop der jaren had opgebouwd, zou afbouwen. Moelijk was dat niet want RvS kampt met een structureel tekort, precies door het groot onderhoud van de residenties. Het algemeen beheer van de KU Leuven beloofde toen om financieel tussen te komen als de reserves op waren. Vorig jaar was het punt gekomen dat de reserves op waren. Van de tussenkomst was plots geen sprake meer, terwijl de KU Leuven zelf over een reserve van meer dan 3 miljard frank beschikt. Voor rektor Oosterlinck is dit dossier alvast een eerste grote test-case, net als voor de kersverse voorzitter Studentenaangelegenheden Dirk Van Gerven die de nodige druk moet uitoefenen op het algemeen beheer om de beloften om te zetten in concrete daden.

Van Gerven lijkt alvast een goede pleitbezorger van de sociale sektor te zijn want het dossier werd al opgenomen in de komende begrotingsdiskussie. Dit positieve nieuws wordt bevestigd door Oosterlinck: "Er wordt niet alleen over gepraat, maar ook gepland."

Gevaar

In het kadertje op deze pagina lees je alles over een ander plan van de nieuwe rector om de sociale voorzieningen van bijkomende fondsen te voorzien. Kort gezegd wil Oosterlinck met een extra bijdrage van alumni een sociaal fonds oprichten. Tot nu toe is er slechts één voorbeeld in de geschiedenis van de KU Leuven

Ne kleine zonder mayonaise

(foto Frank Viaene)

waarin de link tussen sponsoring en sociale voorzieningen wordt gelegd: het fameuze Groenveldproject uit 1992. Toenmalig rektor Dillemans had er zich in oktober 1991 toe verbonden om 500 nieuwe studentenkamers te verwezenlijken. Deze doelstelling werd door de KU Leuven echter minder prioritair geacht dan de nieuwe faculteit Economie (prijskaartje: een half miljard) en de uitbreiding van Gasthuisberg (zevenhonderd miljoen).

Sukses

Om de schamele dertig miljoen die na deze twee prestigeprojekten nog over bleef aan te vullen, deed de KU Leuven een beroep op schenkingen van "sympatisanten van de KU Leuven". Die konden voor 625.000 frank een obligatie kopen met een intrest van 6,81% plus het toewijzingsrecht over één kamer per obligatie. De bemiddelde intekenaars konden dus hun neefje of nichtje een nagelnieuwe kamer aanbieden op het moment dat er een kamertekort was op de markt. Eigenlijk was deze nieuwe beleidsoptie dus niet eens liefdadigheid of mecenaat voor de gemiddelde student, maar eerder een kado aan de bemiddelde student. Bovendien mocht RvS nog eens opdraaien voor het beperkte succes van de aktie. De raad werd namelijk gedwongen om de kamers die niet waren

toegewezen te huren tegen zesduizend frank.

Tij

Rektor Oosterlinck begeeft zich nu op hetzelfde gevaarlijke pad van de zogenaamde "eksterne financiering". Het is nog te vroeg om nu reeds konklusies te trekken uit zijn plan. Binnen Sociale Raad wordt erop gewezen dat sociale voorzieningen een recht zijn, dat niet mag afhankelijk worden van liefdadigheid. Het idee dat aan de bijdragen van de alumni bovendien persoonlijk voordelen zouden gekoppeld worden, roept bij sommigen een lichte huivering op. Het "sterk herkenbaar project" dat de rektor wil opzetten zal dus moeten gedepersonaliseerd worden. Ten slotte kan men zich de vraag stellen of dit initiatief niet moet verdoezelen dat de inspanningen van de KU Leuven in de sociale sektor zelf op een laag pitje staan. De bedoelingen van rektor Oosterlinck zijn ongetwijfeld oprecht, maar dat neemt niet weg dat de democratisering van het onderwijs er de laatste twee decennia op achteruit is gegaan. Om dit tij te keren zullen de inspanningen van alle overheden, zowel akademische als Vlaamse, moeten verho-

Tijl Vanbrabant

Sociaal fonds met alumnigeld

Om de financiële problemen in de sociale sektor te verlichten heeft rektor Oosterlinck vorige week een totaal nieuwe en ontegensprekelijk originele oplossing gelanseerd: giften van oud-studenten. Veto stond voor dag en dauw op en vroeg de rektor om een woordje uitleg.

Veto: Goeiemorgen, hoe concreet is uw plan om alumnibijdragen aan te wenden voor sociale doeleinden?

Oosterlinck: "Het plan is gericht na gesprekken met mijn voorganger, rektor Dillemans. Ik heb ook contacten gehad met de alumni zelf. Ik maak mij sterk dat ik de alumni kan overtuigen een persoonlijke bijdrage te doen voor een sterk herkenbaar sociaal project, bijvoorbeeld een sociaal fonds. Waarvoor dat sociaal fonds dan moet aangewend worden, moet nog besproken worden met mensen uit de sociale sektor en dus ook met studenten."

Veto: Heeft u een termijn in gedachten waarbinnen het plan concrete vorm kan krijgen?

Oosterlinck: "We plannen om te starten in het eerste kwartaal van 1996."

Veto: Zal het gaan om een vrijwillige bijdrage?

Oosterlinck: "Het gaat niet om de basisbijdrage — dit is het lidgeld — maar om een vrijwillige bijdrage. Die laatste bijdrage is bovendien fiscaal aftrekbaar vanaf duizend frank."

Veto: Hebt u enig idee hoeveel de bijdragen zullen opbrengen?

Oosterlinck: "Neen, maar we stellen wel vast dat er al zesentwintig speciale leerstoelen zijn die werden opgericht met giften, dus dat loopt goed. Waarom zouden oud-studenten, die ook hebben kunnen genieten van sociale voorzieningen, hun opvolgers niet willen steunen op sociaal vlak?"

Veto: Zal er voor de donoren persoonlijk iets tegenover de bijdragen staan?

Oosterlinck: "Dat moet nog bekeken worden."

(tv)

Tiensestraat 64
3000 Leuven
☎ 016/20.22.24

advertentie

Lic. A 1769

- ☒ Skiweekend Pitztal van 9 tot 14 november 1995 (vertrek: 20.30 uur; terug in Leuven: 6.00 uur); prijs: 11.700 frank incl. autocarreis + halfpension
- ☒ Wekelijks La Rosière vanaf 10.600 frank incl. car + studio 4 pers. + skipas
- ☒ Wekelijks Vaujany vanaf 13.280 frank (voor beginners) incl. car + HP in app. 6 pers. + skiles + skipas + huur materiaal
- ☒ 26/1/96 Mühlbach; prijs 19.650 frank incl. car + HP Gasthof Grünholz + skilessen

Fotografieren zonder kamera

Edert enkele jaren houdt vzw 'De Kunstbank' zich niet zonder succes bezig met fotografie. Zo kan je in kafee 'de Blauwe Schuit' op de hoek van de Vismarkt sinds 1993 genieten van fototentoonstellingen onder de noemer 'BLOW UP'. Van 26 oktober tot 29 november kan je er nu het werk van Koen Meyers gaan bekijken. Het gaat om spreken- de, emotionele beelden van noodlijdende mensen in Cambodja en het Indonesische Sibru.

In de Blauwe Schuit worden jaarlijks acht tentoonstellingen georganiseerd. Ze sluiten tematisch aan bij een reeks lezingen, die gehouden worden in de periode van oktober tot november. Begin dit jaar gaf de Kunstbank ook al het boek 'Lotgenoten' uit, rond het eigenzinnige werk van por-

retfotograaf Jacques Sonck. De groeiende respons op deze initiatieven deed het idee ontstaan om in Leuven een forum voor fotografie op te richten, onder de noemer 'Het Lichtend Salon'. Jaarlijks worden er dan lezingen en tentoonstellingen georganiseerd. Op termijn streeft De Kunstbank naar een tweemaaljaarlijkse grotere fotomanifestatie. De Kunstbank zit echter verlegen om ruimte. De Blauwe Schuit is een kafee zonder afzonderlijke eksporuimte. De foto's verzuipen in het decor en je kan er moeilijk bij zonder de klanten te hinderen. Er is echter voorlopig geen andere ruimte beschikbaar.

Intimiteit

Tot 26 november kan je alleszins in het kafee terecht voor een tentoonstelling van foto's uit Cambodja en Sibru. Koen Meyers, afgestudeerd aan de Koninklijke

Akademie en het Hoger Instituut voor Schone Kunsten in Antwerpen, trok er op eigen houtje op uit en mengde zich onder de plaatselijke bevolking. Hij probeert altijd zelfstandig contact te leggen om dan de mensen hun eigen verhaal te laten vertellen. Meyers is geen persfotograaf. Hij graaft dieper. Hij confronteert ons met zijn eigen ervaringen, en toont ons zijn beeld van de werkelijkheid.

Koen Meyers: «Ik probeer van binnen naar buiten te fotograferen en dus niet als buitenstaander, van buiten naar binnen, zoals de meeste persfotografen te werk gaan. Een persfotograaf kan ook bijna niet anders, omdat hij meestal onder een grote tijdsdruk staat. Door langere tijd ter plaatse te blijven, heb je meer voeling met de bevolking. Je leeft echt met de mensen mee. Ik probeer steeds op een of andere manier contact met de mensen te krijgen. Ik ken dan ook hun verhaal en dat is niet

reëler voor mij. Ik tracht niet de realiteit weer te geven, maar geef eerder mijn eigen realiteit weer, hoe ik het ervaar. Ik geloof trouwens niet in realistische persfotografie. Het is normaal dat je subjectief bent. Als je een kind voor je kamera ziet sterven, dan heeft dat een enorme impact op je.»

«Ik heb het in Cambodja meegemaakt dat er een Japans persfotograaf het hospitaal, waar ik zelf al een paar dagen zat te werken, binnenkwam en onmiddellijk begon te flitsen. Op zo'n momenten wordt het moeilijk, maar ik hoop dat het toch in mijn werk tot uiting komt dat ik er langere periode heb verbleven. Ik hoop dat de mensen het verschil zien tussen mijn werk en dat van een persfotograaf die op één dag hetzelfde probeert te doen. Ik twijfel er soms aan. Ik heb er al ettelijke discussies over gehad.»

Veto: Hoe ga je tewerk als je ergens aankomt? Begin je onmiddellijk te fotograferen?

Meyers: «Ik begin nooit meteen plaatjes te schieten. Rondlopen en kijken, is het eerste wat ik doe, totdat de mensen je kennen. Ik noem het fotograferen-zonder kamera. Dan neem ik gewoon mijn toestel mee, en laat het ze aanraken, zodat ze kunnen zien dat het ongevaarlijk is, tot ze eraan gewend

Klapstuk

vervolg van p. 1

tegenstellingen tussen een Amerikaanse (kosmopolitische) en een Vlaamse (kneuterige) video. Wie zich concentreerde op het lachwekkende gedrag van de presentatoren, veldte het dodelijke oordeel dat de video misschien wel grappig was tijdens de eerste vijftien minuten maar dat het plezier er daarna wel af was. Het verhaalje leidde de aandacht van de mooie teksten die Verdin gebruikte af naar de lagere regionen van de soms oppervlakkige humor.

Anatomie

Paradoxaal genoeg opende Klapstuk met een lezing uit het werk van wijlen Daniël Robberechts. Deze eigenzinnige auteur kantte zich jarenlang tegen de diktatuur van het verhaal omdat zo'n aanpak van de werkelijkheid enkel de grote lijnen liet zien. Die benadering laat, als een raster, geen ruimte voor details, zodat de werkelijkheid geen werkelijkheid is, maar een voor een goed begrip gekreerde realiteit. Toppunt van ironie was wel dat de acteurs van Stan enkel fragmenten uit het eerste en meest verhalende deel van Robberechts nagelaten werk voorlezen.

Klapstuk begon haar dansliuk veelbelovend met 'Two Pears' van de Amerikaanse Amanda Miller. De drie stukken waren inderdaad krachtig en nu eens ingetogen en dan weer uitbundig en de muziek van Arto Lindsay was hypnotiserend. Maar dan was het wachten op Annamirl van der Pluijm voor een volgende mooie ervaring.

Met twee korte en ingetogen solo's palmde ze het publiek volledig in zodat ze, in navolging van Lynda Gaudreau bij de vorige editie, uitgeroepen mag worden tot de revalidatie van het festival.

Die Lynda Gaudreau maakte het de eenvoudige recensent niet makkelijk met haar eigenzinnige 'Anatomie'. Sommigen spraken met afschuw van hol estheticisme en verheerlijking van het lichaam (in idiotie latexpakjes), maar toch maakte de voorstelling indruk door haar ingehouden 'anatomie' van het lichaam en van de dans in het algemeen. Het lichaam was ook nadrukkelijk aanwezig in de vijf solo's die Mehmet Sander danste. In tegenstelling tot twee jaar geleden sloeg zijn optreden dit keer niet meteen in als een bom. Het was een wat ontgoochelende, soms fletse vertoning van hetzelfde oude valkunjte, ondanks alle verantwoordingen die Sander — ook in dit blad — aanvoerde.

Het werd een behoorlijk zwaar(moedig) festival vol aandacht voor akelige virussen, moordende mensen en uitgesloten minderheden. Raimund Hoghe had zijn voorstelling opgebouwd rond zijn idolatrie voor het joodse zanggenooten Joseph Schmidt maar verder dan het opvoeren van afstandse rituelen en het voorlezen van zeemzoeterige teksten kwam hij niet. Zijn kollega Matthews maakte meer indruk, maar schiep ook meer verwarring, met zijn 'Hyde', al was het maar omdat de man zo overduidelijk ziek is. Een andere grote revelatie was de documentaire 'Veillées d'armes' van Marcel Ophüls. Deze vier uur lange film gaf een indrukwekkend beeld van de oorlog in Bosnië, van oorlog in het algemeen, van de oorlogsverslaggeving en haar producenten. Mooie momenten lagen ook voor het rapen bij de avond-dans-improvisaties waar een voor de gelegenheid samengesteld kollektief dansers elkaar ten dans uitnodigde.

Improvisatie was wellicht het meest geslaagde luik van de Klapstukaiffiche.

ZAALTEHUUR:

SILO

basisprijs per vat: 6000 frank
VAART 29A LEUVEN
tel. 016/20.17.71
digit 049/21.38.31

DISCOTHEEK SILO
IS OPEN
VR-ZA-MA
VANAF 22h

Ma 22-24h: happy hour

advertentie

Immers ook het muziekexperiment 'Fear no Fall', waarbij enkele topmusici twee weken lang elke avond improviserend van jete gaven, mag een bescheiden succes genoemd worden.

Tema

Dat is dan vooral te danken aan het verzameld talent van sympathieke springin-'t-veld Grazhoppa, gitaarheld Marc Ribot, geluidskunstenaar David Shea en de ontorekeningsvatbare Bart Maris. De communicatie tussen de verschillende artiesten durfde al eens mank lopen, maar over het algemeen kreeg het trouwe publiek met de stevige jamsessies toch waar

voor zijn geld.

Veertien dagen leek de New Yorkse 'Knitting Factory'-club naar de Toewip verplaatst. Veertien dagen was Leuven het Mekka van de hedendaagse dans. Klapstuk leverde genoeg moois op om er weer voor twee jaar tegen te kunnen. Bovendien hoeven de dansliefhebbers zolang niet op hun honger te blijven zitten, want sinds enkele jaren programmeert de organisatie ook dansproducties tijdens het Stucseizoen. De producties zullen dan wel moeten passen binnen het Stucprogramma, dat vanaf nu ... tematisch wordt opgebouwd.

Erik Ziarczyk
Bart Eeckhout

Fear? No way!

(foto Peter Dhondt)

UIL OP DE BOND!

De Witte Uil die in ons land al in Antwerpen, Gent en Brugge werd waargenomen, nestelt volgens Leuvense vogelaars nu ook op de Bondgenotenlaan. Ook hier is het devies van De Witte Uil:

Van alles, van overal en nog veel meer

(advertentie)

Bond 99: Uil

Daarenboven: klantenkaart ⇒ 10% op het totaal van de kaart

geraken. Zo is het ook gegaan in Sibru, waar ik me heb kunnen integreren in een stam. Uiteindelijk ben ik geadopteerd door de familie. Na pakweg een maand begin ik dan te fotograferen, de mensen schrikken dan minder omdat ze me kennen. Ik leef met ze mee. Dat levert soms confrontaties op, ik bedoel, het is logisch dat als je iemand of een familie dag in dag uit met de kamera volgt, dan kunnen er spanningen ontstaan. Maar anderzijds zorgt dat juist voor die intimiteit waar ik naar streef. Misschien verlies je beelden als je in het begin je kamera niet bij je hebt, maar je rekupereert dat achteraf, omdat de mensen niet naar de kamera kijken, maar door de kamera.»

Veto: De beelden stralen een zekere spontaniteit uit, een menselijke rust.

Meyers: «Ik probeer een soort intieme sfeer op te wekken. Menselijke stilte. Het is helemaal niet mijn bedoeling op spektakulaire wijze etnische verschillen aan te tonen. Het zijn geen tropenplaatjes. Ik ga niet uit van het vreemde. Ik heb niet de bedoeling een documentaire te schieten of te vertellen hoe die mensen daar leven, maar eerder hoe ze zijn. Ik probeer hun menselijkheid te fotograferen.»

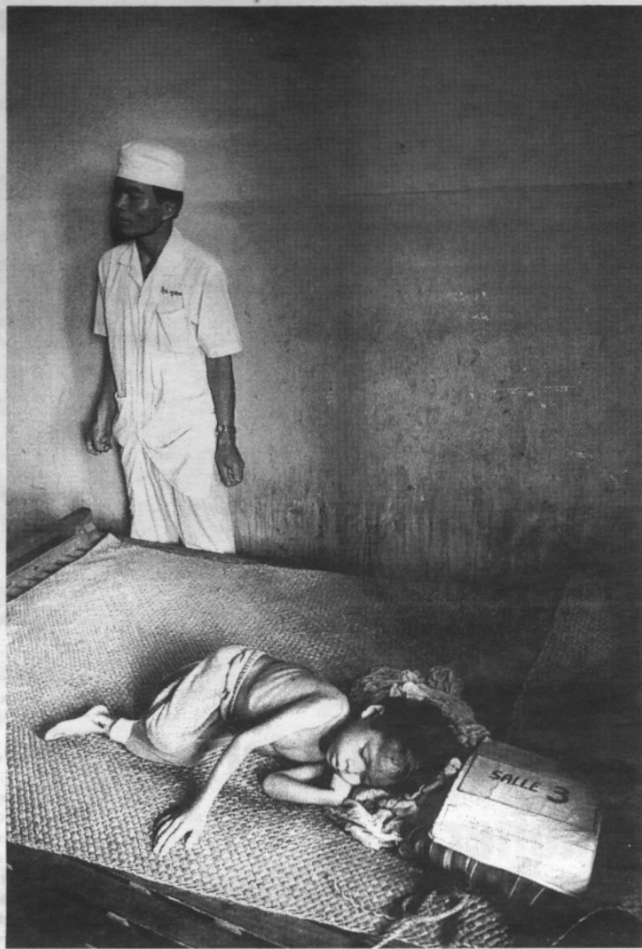
«Het is belangrijk dat je kan communiceren. Op voorhand probeer ik de taal te leren. Maar eens je ter plaatse bent, leer je snel. Ik maak een lijstje van woorden die je vaak nodig hebt. Je moet absoluut iets kunnen zeggen tegen de mensen, anders word je gewoon gek. En ook om te kunnen

werken moet je met de mensen kunnen praten, ze geruststellen. De angst voor de kamera wegnemen. En ik werk dan ook nog met een 24 mm zodat je bijna op een halve meter van de mensen moet gaan zitten. Ik probeer te vermijden dat ze zich beschermend voor mijn lens opstellen. Er mag geposeerd worden voor de kamera, maar de muur die ze rond zich hebben gebouwd moet doorbroken worden, anders ben ik niet tevreden.»

Veto: Wat doe je met je eigen emoties? Je moet die mensen uiteindelijk toch achterlaten. Wat voor impact heeft dat op je?

Meyers: «Ik heb het daar heel moeilijk mee. Soms denk ik ermee te stoppen omdat ik het niet meer aankan. Je vraagt je regelmatig af waarmee je bezig bent. Ik voel nu soms nog de weerslag van die maandenlange stress en spanning. Toen ik net terug was van Joegoslavië zat ik ergens op kafee en plots viel er een glas op de grond. Wat voor een schok er toen door me heen ging, dat is onvoorstelbaar. En de emoties... Er zijn beelden die ik bewust niet fotografeer. Omdat ze te spektakulair zijn. Iemand met pas afgezette benen die voor je zit te wenen, daar word je niet goed van. Je moet natuurlijk een beetje afstand houden, maar als je langere tijd ter plaatse bent, is dat heel moeilijk. Maar ik probeer dan zo'n beetje met mezelf in het reine te komen. Ik hoop dan ook dat de foto's uitspreken wat ik wil zeggen.»

Kristof Braekeleire
Ilke Christiaens

(foto Koen Meyers)

Verjaardagen en verkoopsijfers in de stripwereld

Hoe ouder hoe liever

Uanneer u en ik een jaartje ouder worden, geeft dat aandeling tot eens stevig doorzakken met kameraden en liefjes, of het gretig in ontvangst nemen van welgekomen kado's en sponsoring van de bankrekening. Vooral deze laatste mogelijkheid lijkt in de stripwereld in de smaak te vallen. Natuurlijk laten de striphelden van respectabele leeftijd zich ook andere eerbewijzen welgevallen. En het strippubliek viert jolig mee.

Het heeft nochtans even geduurd. Europese striphelden begonnen pas echt te leven na de tweede wereldoorlog (ekskuseer Hergé, u was natuurlijk al eerder op het juiste pad). In afwachting van enkele serieuze verjaardagen vermeden de nog jonge marketing-, merchandising-, en andere verkoopsafdelingen van stripuitgeverijen zich dus maar met andere in het oog springende gebeurtenissen.

Het publikatieritme van Vlaamse strips zorgde er bijvoorbeeld voor dat het aantal verhalen al snel opliep. Een zichzelf respecterende strip verscheen vroeger kwasi-altijd in de krant, waardoor het aantal verhalen opliep tot een viertal per jaar. Ter vergelijking: in Frankrijk is het heel gewoon dat er een jaar aan een strip gewerkt wordt. Kuifje geraakte in meer dan vijftig jaar amper tot twee-entwintig albums; Suske en Wiske waren in tien jaar al meer dan dertig avonturen rijk. Voor de Vlaamse strips was het dus al snel duidelijk dat het honderdste album voor een feest kon zorgen. Zo vierde Jommeke in het honderdste album zijn 'Jubilee', waarin de hele cast van honderd albums nog eens snel ten tonele werd gevoerd voor een dun verhaal.

Suske en Wiske slaagden er zelfs in om hun honderdste album te vroeg te vieren. Het album met het nummer honderd, 'Het gouden paard', kreeg al een feestelijke ster mee, hoewel in de vermeldde nummering ook een aantal ingekleurde herdrukken was opgenomen. Toen het echte album honderd, 'De gouden lokomotief', verscheen, draaide de promotie voornamelijk rond het net daarvoor verschenen

album 'De raap van Rubens', gewijd aan het Rubensjaar. Toegegeven, dit laatste album is waarschijnlijk niet iets meer feestgedruis waard dan het tekenfilm-afkooksel 'De gouden lokomotief'. Suske en Wiske nummer tweehonderd. Amoris van Amoras, leek nogal op 'Het Jubilee' van Jommeke: te veel personages en een te dunne plot.

De inkonsekvente nummering van enkele Vlaamse strips — Nero begon bijvoorbeeld opnieuw bij één toen hij transfereerde van Het Volk naar Standaard Uitgeverij — zorgde voor de eerste problemen bij de viering van historische nummers van een stripreeks. Blijkbaar kon dat procedé niet voor alle strips toegepast worden. Hoewel Kiekeboe en recenter Urbanus nog met veel overtuiging hun vijftigste spruit vieren, ligt de nadruk tegenwoordig in plaats van bij de albums, bij de verjaardagen.

Die verjaardagen hebben het voordeel dat ze eenduidig zijn voor het grote publiek en dat je de activiteiten over een heel jaar kan spreiden. Het begon allemaal vrij onschuldig met de viering van vijftig jaar Kuifje. Daarna verspreidde het verjaardagenfenomeen zich, vooral onder impuls van Standaard Uitgeverij. Die uitgeverij herbergt het merendeel van de succesrijke Vlaamse reeksen, en telt dus heel wat bejaarde strips in haar fonds. Wanneer de kwaliteit van de strips niet meer volstaat

om de verkoop te garanderen, zijn verjaardagen alvast betamelijke ekskuzes om zo veel mogelijk media-aandacht voor een stripreeks te lokken.

De uitgeverij bespaart kosten noch moeite. Het schoolvoorbeeld vanaf 1995 is de verjaardag van Sus en Wis. Het hele jaar door ontstonden onder impuls van de uitgever allerlei festiviteiten: tentoonstellingen, een musical, een feest in het Melipark. Tegelijk liep een grote wedstrijd om oudere albums te promoten en kwamen enkele boeken uit: de bio- en bibliografie van Vandersteen, een boek over de vijftig jaar Sus en Wis, een extradruk jubileumalbum — De zeven schaken — en een mini-editie van het eerste verhaal. Vakkundig feestten dus.

Ook rivala Jommeke laat zich niet

onbetuigd. De elfjarige spruit wordt veertig — o heerlijke paradox! — en zal bij die gelegenheid ook zijn veertig miljoenste album aan de man brengen. Bij het album dat daarvoor moet zorgen, De kroon van Kazimir, loopt een telefonische wedstrijd. En na 4 november organiseert de krant Het Volk een 'Jommekesweek' met kleurwedstrijd, kortingsbonnen, posters, vrijkaarten en nog van dat moois. Deze zomer verzamelen zich al dertigduizend fans in Bokrijk ter ere van hun idool.

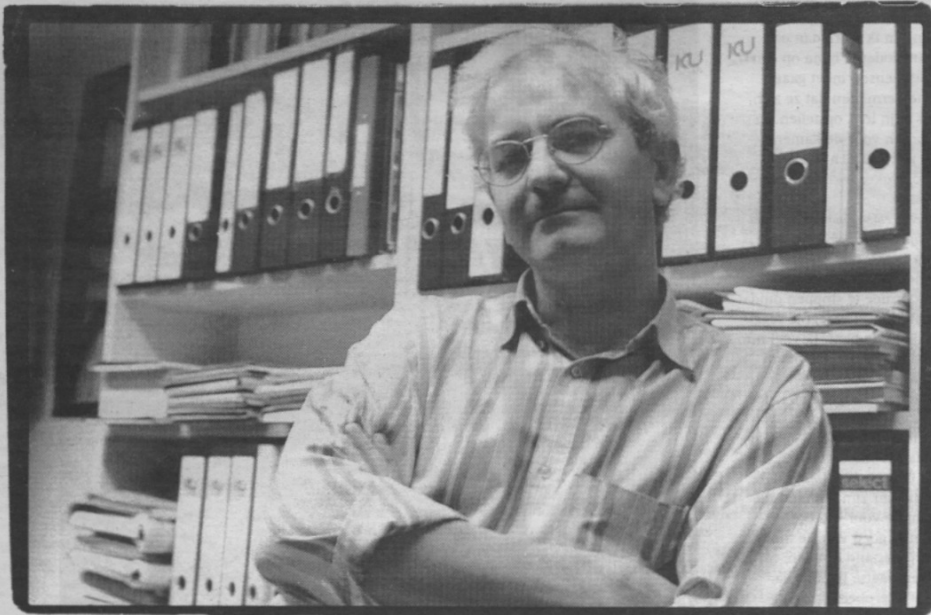
Maar niet alle striphelden zijn even gelukkig. Kleine uitgeverijen kunnen de enorme promotiekampagnes die bij een serieuze verjaardag komen kijken, niet aan. Asterix werd vorig jaar vijftigendertig, maar vierde enkel de oudere albums, omdat die door Standaard worden verdeeld. De nieuwe uitgeverij Albert René (van de auteurs zelf) heeft namelijk geen promotieafdeling in de Lage Landen. En Lucky Luke dreigt volgend jaar helemaal tussen wal en schip te geraken, want hij heeft in zijn negenveertigjarige carrière al drie uitgeverijen versleten die maar zeer schorrvpend tot samenwerking bereid zijn.

Spijtig toch, want een goed georganiseerd feest bezorgt niet alleen de lezers fijne momenten. De verkoopsijfers vertrekken met ruimtelendel Barutras naar Mars. Van Sus en Wis werden dit jaar enkele honderdduizenden albums meer verkocht; de pas verschenen jubileum-Jommeke zag zijn oplage met twintig procent vergroot en vorig jaar stegen de verkoopsijfers van de oude Asterixen met een kwart.

Het is natuurlijk overdreven om te stellen dat de verjaardagen enkel ter verbetering van de omzet georganiseerd worden. De uitgeverijen leven van het werk van hun tekenaars en ze nemen de gelegenheid dan ook te baat om eens iets speciaals te regelen voor hun auteurs. Hec Leemans kreeg onlangs een heel stuk bos kado voor de twintigste verjaardag van zijn kreative Bakelandt. En na Suske en Wiske en Nero krijgt Jommeke ook een standbeeld. Het stripjoch wordt volgend voorjaar tastbaar in Antwerpen, tot grote vreugde van zijn geestelijke vader Jef Nys.

De verjaardagengolf, die subtiele mengeling van hulde en kommersie, gaat een grote toekomst tegemoet. Volgend jaar wordt Lucky Luke Abraham, en het medium strip — vrij willekeurig — een eeuw oud. In 1997 is het de beurt aan Nero. In hetzelfde jaar wordt Kiekeboe twen. We've got a long, long way to go...

Gert Meesters

Eerste hulp bij overvallen

(foto Lucie Vangerven)

Slachtofferbeleid in België

Meer inspraak voor het slachtoffer?

Wet is nu tien jaar geleden dat de Bende van Nijvel en de CCC de bevolking teisterden met hun aanslagen. Op het gebied van slachtofferhulp stond men toen nog niet ver in België. Naar aanleiding van de feiten werd er een schadefonds opgericht voor de slachtoffers die op geen enkele andere wijze konden worden vergoed. In het midden van de jaren tachtig doken ook de eerste Centra voor Slachtofferhulp op. En daarmee was de kous af.

Sedert enkele jaren is hierin toch grote verandering gekomen. Getuige hiervan een ge-

sprek met Ivo Aertsen, viktimoloog aan de KUL, die meewerkte aan verschillende onderzoeksopdrachten van de Vlaamse en federale overheden betreffende sociale en psychologische gevolgen van geweldsmisdrijven en de hulpverleningsmogelijkheden hieromtrent. Dit gebeurde in de onderzoeksgroep Penologie en Viktimologie van de afdeling Strafrecht, Strafvordering en Kriminaliteit van de KUL.

Een eerste onderzoek liep van januari '90 tot juni '91 en kaderde in de groeiende aandacht van de overheid voor de slachtofferproblematiek, aldus Aertsen. "Dit gebeurde vanuit de beleidsverantwoordelijkheid van de Vlaamse regering wat betreft de bijstand aan personen, dus ook aan

slachtoffers. Men wil hen waar nodig een gespecialiseerde hulp kunnen bieden."

"Uit onderzoek kwam naar voor dat een groep slachtoffers van geweldsmisdrijven (in 20% van de gevallen gaat het dan om hold-ups) met ernstige verwerkingstoornissen kampt wat zich uit in symptomen als neerslachtigheid, prikkelbaarheid en ook herbeleving van de feiten, zegt Aertsen. Daarnaast wijst hij op het belang van een aantal factoren die, zoals uit het onderzoek blijkt, een grote rol spelen in het verwerkingsproces. Er zijn de concrete feiten van het misdrijf, de persoonskenmerken van het slachtoffer en de sociale omgeving die een invloed kunnen uitoefenen. Bij deze laatste factor zou men dan een onderscheid kunnen maken tussen de informele omgeving, die zowel op emotioneel als op praktisch vlak voor de zogenaamde mantelzorg zou instaan, en de formele omgeving, waartoe de politie, de medische sektor enz. behoren. Naast dit onderzoek dat, zo zegt Aertsen, eerder beleidsvoorbereidend was, is er ook een 'beleidsbegeleidend' onderzoek gedaan. "Dit gebeurde in de vorm van een actie-onderzoek, waarbij men bepaalde benaderingen en handelingen uitprobeert en deze tegelijkertijd opvolgt en evalueert. Hieruit resulteren dan aanbevelingen voor de sektor of de overheid. Dit onderzoek liep van december '91 tot november '93 en was gericht op de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg. Men had hierbij de ontwikkeling van vooral therapeutische methodes maar ook van preventieve strategieën op het oog."

Politie

Tot zover de alvast goede bedoelingen van de overheid die een hoop interessant materiaal opleveren.

Wat is er intussen veranderd voor het slachtoffer?

Deze komt meestal het eerst met de politie in contact. Bij de politie kunnen we al heel wat wijzigingen aantreffen. "Het politiestelsel is, als onderdeel van het globaal gerechtelijk systeem, vanuit zijn historie immers gericht op de opsporing en de vervolging van daders. Ook de politiekultuur is hierop sterk gebaseerd. Men kan het de politiediensten dan ook niet ten kwade duiden dat zij op een manier te werk gaan die weinig aangepast is aan het slachtoffer", aldus Aertsen. Toch zijn er hier nu wettelijk wijzigingen in aangebracht. Aertsen geeft ze

aan. "Zo voorziet de Wet op het Politie-ambt bijvoorbeeld uitdrukkelijk een verplichting op bijstand aan slachtoffers. Daarnaast werden tijdens de vorige legislatuur door de overheid veiligheidskontrakten afgesloten met 29 gemeenten. Zo werd er 55 miljoen vrijgemaakt voor Buro's voor Slachtofferbegeleiding in 27 van deze gemeenten. Zij zijn er vooral om de politie-agenten te sensibiliseren en bij te staan in slachtofferzorg. De bepalingen van deze veiligheidskontrakten blijven misschien nogal algemeen. Dit is echter niet zo voor de Ministeriële Omzendbrief die concrete verplichtingen oplegt wat betreft slachtofferbegeleiding door politiediensten. Tenslotte zijn ook wijzigingen opgetreden in de opleiding van politie-agenten. Slachtofferbegeleiding werd een verplicht vak. Bovendien werd er zeer recent voor nieuw opleidingsmateriaal gezorgd (wat op 30 oktober aan het publiek wordt voorgesteld): er werd speciaal video-materiaal voorzien met bijhorende handleiding (door KUL), een syllabus voor de docenten en een vademekum voor de praktijk (door KUL)."

Gerecht

Naast de politie en de Centra voor Slachtofferhulp, vormt de gerechtelijke wereld de derde pool in het contact met het slachtoffer. Aan deze kant is er blijkbaar ook heel wat veranderd. Aertsen aan het woord: "Om te beginnen zijn er sinds september '93 op de parketten maatschappelijke assistenten aangesteld die instaan voor slachtofferonthaal. Vooral op gebied van strafprocesrecht zijn er tegemoetkomingen aan het slachtoffer gekreeft. Zo werd de procedure voor de minnelijke schikking in '94 versoepeld zodat meer slachtoffers op deze wijze een vergoeding kunnen krijgen. Door dezelfde wet werd ook een nieuw systeem van strafbemiddeling gekreeft. Op parketten zijn dan ook bemiddelingsassistenten aanwezig die zowel op vlak van schaderegeling als op immaterieel vlak (aanbieden van excuses) voor een contact tussen dader en slachtoffer kunnen zorgen. In het kader van het snelrecht kan het slachtoffer zich sinds '94 nu bovendien met een eenvoudig verzoekschrift tot de rechter wenden, indien hij zich geen burgerlijke partij heeft kunnen stellen. Zo kan hij de zaak nog bij de strafrechter aanhangig maken. Op die manier wilde men rekening houden met de problemen die het snelrecht voor het slachtoffer kan inhouden."

Erkenning

In het ontwerp tot herziening van het wetboek van strafvordering is bovendien een bepaling opgenomen die het slachtoffer inzage biedt in het gerechtelijk dossier en hem de mogelijkheden geeft de onderzoeksrechter te vragen bepaalde onderzoeksdata te stellen. Hierbij zou het slachtoffer dan wel geen beslissingsmacht krijgen. Toch krijgt hij meer een vinger in de pap. Men wordt meer erkend in het strafproces."

"In het kader van deze poging tot betere erkenning van het slachtoffer loopt ook een actie-onderzoek dat betrekking heeft op de herstelbemiddeling tussen dader en slachtoffer. Een geschreven overeenkomst tussen dader en slachtoffer wordt dan bij het strafrechtelijk dossier gevoegd en heeft zo een invloed op de procesvoering. Ook dit geeft het slachtoffer een plaats in de strafrechtelijke afhandeling. In Nederland gaat men hierin zelfs nog verder en mogen slachtoffers van bepaalde feiten een gesprek met de procureur vragen. Bovendien heeft het openbaar ministerie er een informatieplicht." Dit zou ook zeker voor België een goede zaak zijn. Het argument van de hoge kosten en praktische bezwaren dat hiertegen vooralsnog wordt ingeroepen, is, volgens Aertsen, ongegrond. "Het gerechtelijk apparaat dat op gang wordt gebracht voor de opsporing en berechting van de dader wordt niet in vraag gesteld. Indien men consequent erkenning wil geven aan het slachtoffer, moet men daar ook de middelen voor willen vrijmaken."

Ingrid Vandendorpe

Ook ú kan adverteren in Veto

Bereik een jonge en dynamische doelgroep via een dynamisch en jong weekblad.

Vraag vrijblijvend onze folder:

Alfaset cvba - 's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

016/22.04.66 (tussen 15 en 18 uur)

016/22.01.03

ALFASET

adverteren op maat

advertentie

ECO COPY
Tiensestraat 118 - Leuven
016/23.70.30
Open van 9 tot 22 u.

Boem tji boem

Uijf november 1985. Het was een kille herfstdag zoals we er elk jaar wel meer te verduren krijgen. Een dag die we normaal al lang vergeten zouden zijn, ware het niet dat Leuven toen even letterlijk op zijn grondvesten trilde. Een kleine steekproef in de buurt van de plek des onheils tien jaar na de feiten leert ons dat het vooral bij de nieuwe generatie studenten zogoed als onbekend is. Enkel wat ouderen en mensen uit de buurt van Leuven herinneren het zich nog vaag...

Precies om 15.03 u op die bewuste vijfde november deed er zich een hevige ontploffing voor in het Leuvense KB-kantoor aan het Ladeuzeplein. Een halfuurtje vroeger had een bendelid van de CCC er onopvallend een koffertje vastgemaakt aan de reling van de trap, die de klantenruimte verbond met de eerste verdieping. Het moet een menslievende terrorist geweest zijn, want na enkele pamfletten te hebben rondgestrooid, waarschuwde hij ook nog de hostess en zei haar dat een springtuig, dat zich in het koffertje bevond, over welgeteld een half uur zou ontploffen. Er werd onmiddellijk alarm geslagen en het gebouw werd zo vlug mogelijk ontruimd. "Mocht dit niet het geval zijn geweest, dan zouden er minstens vijftig slachtoffers gevallen zijn", aldus Leo Hulpiau, toen onderdirecteur en verantwoordelijk voor een deel van het bankkantoor. "Nu bleef het bij een enorme materiële schade. Het was apokalyptisch."

Plezier

Het was geen pretje om toentertijd boodschappen te doen in de Delhaize. De bende van Nijvel schrok er met zijn warenhuisterreur niet voor terug om tijdens hun

hold-ups toevallige passanten koelbloedig neer te knallen. En even later waren er de CCC, de zogenaamde strijdende kommunistische sellen. De aanslag in Leuven was de vierde in twee dagen. Hulpiau: "Er heerste toen een echte angstpsychose over gans België. In eerste instantie dachten wij dat de CCC enkel ageerde tegen Amerikaanse belangen. Maar toen was er die aanslag in Brussel bij de BBL. Dat was ongeveer een week voor wij aan de beurt waren. Toen begonnen we schrik te krijgen. De bende bleek het immers eerder op het kapitalisme in het algemeen te hebben gemunt. En een bank is toch één van de voornaamste elementen van dat kapitalisme. De schrik zat er zodanig in dat we de dag voor het gebeuren ons nog lieten verzekeren tegen dergelijke zaken. Dat was toen zeker niet evident, want er was geen enkele Belgische verzekeringsmaatschappij die het aandurfde om dergelijke risico's te dekken. Wij zijn toen genooddzaakt geweest om naar een Amerikaanse maatschappij (sic) te stappen. Een bijkomend aspect dat ons angst inboezemde, was dat de aanslagen tot dan toe uitsluitend gericht waren tegen vrij recente gebouwen en wij zaten sinds 1981 in een nieuwbouw aan het Ladeuzeplein."

Gevaar

Een simpele droge knal was het. Een stofwolk steeg op vanuit de stukgesprongen ramen van het bankgebouw. De ravage was enorm. Hulpiau: "Toen ik achteraf de toelating kreeg om weer naar binnen te gaan, kon ik mijn ogen niet geloven. De bom had een krater geslagen van anderhalve meter breed, helemaal door de dubbel gebetonneerde vloer. De luchtverplaatsing had ervoor gezorgd dat alle losse elementen waren weggeslingerd. De vloer lag vol met stukken van de valse wanden en het plafond. Ik zag anderen zich snijden aan de overal verspreide glasscherven. Het doffe

VEEAKKER

SPECIALAAL VOOR U

Op vertoon van uw studentenkaart

Spaghettisaus 199 fr/kilo

+ een pak biologische spaghetti gratis

Verse Natuursoep 49 fr/liter

Alles zonder hormonen, antibiotica of onnodige additieven
Gecontroleerd door de vzw Plattelandsontwikkeling

Zwarte Zustersstraat 14 Leuven, ☎ (016)/20.62.38
(tegenover de ingang van het Groot Begijnhof)

advertentie

geluid dat we buiten gehoord hadden, deed ons vermoeden dat het allemaal nog meeviel. Die hoop bleek achteraf dus ongegrond. Zulk een puinhoop had ik nog nooit in mijn leven gezien."

Die avond nog werd gestart met de opruimingswerken. Een dag later moesten de klanten immers weer ontvangen kunnen worden.

Primeur

Voordien was de evacuatie van de plusminus driehonderd personeelsleden zeer vlot verlopen, mede dankzij het feit dat iedereen direct besefte dat het dit keer serieus was. "In nog geen vijf minuten was iedereen in veiligheid gebracht", aldus portier Benny Mellaerts. Hij was het die de alarmcentrale bediende en iedereen de opdracht gaf het gebouw zo spoedig mogelijk te verlaten. De man kreeg een pluim van de directie en werd enkele jaren later bevorderd tot kantoormedewerker. Hij blijft echter bescheiden: "Ik deed gewoon mijn job."

Ook de hulpdiensten waren vrij snel aanwezig. Nadat ze een deel van de buurt hadden afgezet, namen ze geen enkel risico meer en wachtten ze samen met de toevallige passanten en het geëvacueerde personeel op de ontploffing. Een slimme student maakte van deze wachtperiode gebruik om vlug naar zijn kot te rennen en een videokamera boven te halen. Hij schoot de eerste beelden en met die primeur stond hij even later in het middelpunt van de persbelangstelling. Uiteindelijk verkocht hij de beelden aan RTL. "Voor een aardig centje, heb ik later gehoord. Hoeveel weet ik niet meer juist, maar het was alvast voldoende om enkele maanden zijn kafeerekeningen te

betalen," aldus Hulpiau.

Na de ontploffing vreesden de orde-diensten nog even voor een tweede bom. Hulpiau: "De ontminingsdienst van het leger onderzocht met een telegeleide minitank of er nog andere springtuigen in het gebouw aanwezig waren. Het bleek gelukkig een ijdele vrees te zijn. Maar het gevoel dat bij de aanwezigen overheerste was er een van machteloosheid. We vroegen ons af wat de zin was van dit alles. Er kwamen ook heel wat emoties los. Hier en daar vloeiden traantjes. Ik zie niet vaak mannen hullen, maar toen zag ik er zo toch enkele. Iedereen voelde zich bedrogen en was persoonlijk door het gebeuren getroffen. Was dat nu het soort kommunisme waar de CCC voor ijverde: ons recht op arbeid afnemen? Volgens mij was het gewoon een dekmantel voor zinloos terrorisme."

Tom Peeters

ZAAL TE HUUR DEBLAUWEKATER

HALLENGANG 1
(Naamsestraat 15-17)
digit: 049/45.34.11 of
049/45.35.71

JAZZ &
BLUES
KAFFEE

alle dagen
open vanaf
19 uur

advertentie

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Grote loopvogel 2 Opstootje — Vreemde munt — Chinese afstandsmaat 3 Meisjesnaam — Kubieke meter 4 Dagelijkse plaatsbepaling — Nederlandse rivier 5 Europees eiland — Bezoldiging 6 Schildersattribuut — Slavisch landvoogd 7 Aanvoerder der zuidelijken — Straat 8 Aaneenschakeling — Zink 9 Bevestiging — Groep dieren — Bloeiemaand 10 Schoeisel.

Vertikaal — 1 Haastig geschreven briefje 2 Mansnaam — Pers. vnw. — Deel van een wiel 3 Hoewel — Kaarsvet 4 Dierenverblijf — Bijbelse vrouw 5 Boomvruchten — Marihuana 6 Schapper — Trofee 7 Sterk ijzerhoudende grond — Kluchtige passages, grappen 8 Hert — Het honderdste van een deciliter 9 Lengtemaat — Kluitenbreker — Zoogdier 10 Lichaamsdeel.

Door Filip De Keuleleere

Kringen buiten spel in RvS

Afgelopen vrijdag trokken de studentenvetegenwoordigers op de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) weer blijgezind naar het rektorat. Op de agenda stond ondermeer de eerste ronde van de begrotingsdiskussie. De traditionele agenda voorziet in begrotingsdiskussie tijdens de maanden oktober en november. In december wordt de begroting dan goedgekeurd. Maar dat was buiten de regeringskommissaris

gerekend.

Die regeringskommissaris is een afgevaardigde van de Vlaamse regering die als waarnemer op de Raad voor Studentenvoorzieningen zit. Daar moet hij in de gaten houden of de uitgaven van de raad wel stroken met de bepalingen van de wet van 1960 betreffende de sociale voorzieningen aan de universiteiten. Vrijdag stuurde de regeringskommissaris niet alleen zijn kat maar ook een brief waarin hij RvS liet weten dat

voortaan de begroting van de raad mee goedgekeurd moet worden binnen deze van de KU Leuven.

Schema

Het gevolg is dat het schema van de begrotingsronde volledig in de war werd gegooid. In de plaats van te kunnen beslissen op de raad van december dient de beslissing nu te vallen tijdens de vergadering van november. Resultaat: één raad minder waarop de begroting bediscussieerd kan worden. Er werd wel beslist om een uitgebreid bureau — per fractie één persoon — van de raad bijeen te roepen om de ontwerp-begroting verder te bediscussieren. Het nieuwe vergaderschema van RvS kan er nu wel voor zorgen dat Sora haar achterban niet meer fatsoenlijk kan raadplegen. Gevolg is dan ook dat de studentenvetegenwoordigers hun werk minder goed kunnen doen.

Sociale Raad (Sora) heeft er altijd voor gepleit dat er dringend werk moest gemaakt worden van het groot onderhoud (zie artikel pagina 5). Professor Van Gerven, coördinator Studentenbeleid, heeft al wel meerdere malen beloofd dat er schot in de zaak komt. Het probleem wordt immers op dit moment besproken op het Gemeenschappelijk Bureau (Gebu) van de KU Leuven. Hij gaf echter niet meer details vrij omdat er nog geen definitieve beslissing genomen werd. Dat betekent dat Sora in het beste geval het voorstel van het Gebu kan bespreken op haar volgende algemene vergadering, maar dat er de kringvetegenwoordigers geen tijd meer rest om hun kring te raadplegen.

Standpunten

Sora heeft tijdens de begrotingsdiskussie meer eisen op RvS dan haar traditionele claims rond het groot onderhoud. Zo heeft Sora aan professor Van Gerven gevraagd om druk uit te oefenen op de stad om de kottaks voor alle studenten of minstens voor de beursstudenten af te schaffen. Het gevolg daarvan zou een besparing voor RvS betekenen van om en bij de drie miljoen, omwille van het feit dat ook zij studentenkoten verhuuren.

Ten slotte werd er net zoals vorig jaar op Sora beslist om niet meer te pleiten voor het op nul zetten van de inkomsten van de inschrijvingsgelden. In 1986 werd het inschrijvingsgeld verhoogd, omwille van de Sint-Annabesparingen, en werd de verhoging hiervan gegeven aan RvS. Dat betekent een extra-inkomst van een zestig miljoen. Sora vindt een dergelijke autofinanciering nog steeds even pervers als vroeger. Doch gezien het vrijwel zeker is dat het inschrijvingsgeld niet op het nivo van voor Sint-Anna wordt gebracht indien RvS deze gelden weigert, lijkt het Sora beter deze middelen te besteden aan de sociale sektor dan aan één of ander nieuw prestigieus Hogheveul-project.

Tom Van Thienen

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 22
Nummer 7
30 oktober 1995

Ver. uitg.: Anнемie Deckx
Hoofredaktie: Bart Eeckhout
Redaktiesekretaris: Anнемie Deckx

Redaktie: Kristof Braekeleire, Henk Dheedene, Joris 'horresco referens' Janssens, Martijn Graumans

Doka: Dirk Bernard, Kristof Braekeleire, Philip De Keyser, Stefan De Pauw, Peter Dhondt, Tom Michiels, Lucie Vangerven, Frank Vlaene
Dtp: Filip 'Zoef' De Keukeleere, Hans Vandabeele
Medewerkers: Kristof Braekeleire, Ilke Christiaens, Filip De Keukeleere, Bruno De Vos, Gert Meesters, Tom Michiels, Tom Peeters, Willem Stellamans, Tjil Vanbrabant, Ingrid Vandendorre, Tom Van Thienen, Koen Verheyden, Erik Ziarczyk

Layout en vormgeving: Dietmar Bosmans, Kristof Braekeleire, Anнемie Deckx, Ann De Ron, Bruno De Vos, Henk Dheedene, Bart Eeckhout, Martijn Graumans, Joris Janssens, Tom Michiels, Ludovik 'Sugus' Segers

Cartoon: Kristof Braekeleire

Sifilis: Frank Ribbens
Spelling: Bart Eeckhout, Martijn Graumans, Gert Meesters, Frank Ribbens
Rondlopen en zagen: Bruno De Vos, Anнемie 'Vooral' Deckx
Neerzitten en niets doen: Bart Eeckhout, Anнемie Deckx

Eindredaktie: Bruno 'Multi' De Vos en Bart 'Bruce' Eeckhout
Assistent-eindredaktie: Anнемie Deckx

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Artoos (Kampenhout)
Opplage: 10000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr; buitenland: 600fr; steun vanaf 1000fr; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redaktievergadering
iedere vrijdag namiddag om 15.00 u

Wie helpt Student Aid?

Student Aid op zoek naar vers bloed

Student Aid, bij het grote publiek wellicht één van de meest bekende studentenorganisaties, heeft het dit jaar een beetje lastig om van wal te steken. Vooral in Leuven lijken er problemen met de opvolging te zijn. Voorlopig staan er enkel kommissies in Antwerpen, Geel en Diepenbeek klaar om eraan te beginnen.

Student Aid is een vzw die ondanks het zware budget volledig op vrijwilligers moet teren en het probleem daarbij is dat men nooit met absolute zekerheid over opvolgers kan beschikken. Door een samenloop van omstandigheden is nauwelijks iemand van de mensen die vorig jaar verantwoordelijk waren voor Student Aid Leuven dit jaar nog beschikbaar. En aangezien Leuven traditioneel een beetje het hart van de Student-Aid-werking vormt, wordt er grondig gezocht naar nieuwe medewerkers. Op de algemene vergadering van afgelopen vrijdag werden alleszins weer enkele vrijwilligers bereid gevonden om de kar te trekken. Volgens Luc Ceulemans, nationaal coördinator van vorig jaar, is er dan ook er geen reden tot paniek: "Het is nog wel gebeurd dat de werking iets trager dan normaal op gang komt. En er zijn in Leuven toch al een twintigtal mensen afgekomen op onze startvergadering." Er is voor dit jaar ook nog geen bepaald thema voorgesteld. Student Aid wil afwachten en kijken wat de voorstellen zijn van nieuwe medewerkers.

Slagerij

De voorbije jaren was de werking van Student Aid uitgegroeid tot een studentikoze geldinzamelactie tot een diepgaande reflectie over het concept ontwikkelingsa-

menwerking dat tot in de wereld van de NGO's opzien baarde. Vorig jaar nog werd in Leuven de universitaire ontwikkelingsamenwerking onder de loep genomen. Maar tegelijk bleef ook de jaarlijkse Student Aid-week heel belangrijk, waarin met optredens van bijvoorbeeld 'les Tambours du Bronx' en 'Slagerij Van Kampen' het grote publiek werd aangesproken. Misschien moet Student Aid dit jaar gebruiken om zich eens grondig af te vragen hoe het verder moet en of de organisatie zich niet moet beperken tot één van de twee ingeslagen wegen. De organisatie wil haar tiende verjaardag volgend jaar alleszins aangrijpen om eens diep na te denken over de eigen werking en verwezenlijkingen.

Ondertussen is het bijna wel zeker dat er in Leuven een soort alternatieve lessenreeks in de aard van de lessen van de eenentwintigste eeuw zou komen. Het initiatief komt van het Iro (de Interfakultaire Raad voor Ontwikkelingsamenwerking) van de KU Leuven en Student Aid is mee op de kar gesprongen, waarmee de organisatie het platform van haar eigen 'métis'-lessen hoopt te verbreden. Student Aid wil echter afstappen van de klassieke ex cathedra-colleges en denkt meer in de richting van een debatvorm waarbij de (buitenlandse) studenten actief worden betrokken. Bovendien zal er vertrokken worden vanuit enkele concrete vragen die onder studenten leven over de zin en onzin van ontwikkelingsamenwerking.

(hd)

Alle vrijwilligers en geïnteresseerden kunnen terecht op de vergadering van 7 november om 20 u in de Sint-Michielsstraat 6. Meer inlichtingen kun je krijgen bij Luc Ceulemans op 03/455.50.48.

THANKS GOD IT'S FRIDAY!

ELKE VRIJDAGAVOND IN ALMA 2 VAN 17.30 TOT 19.45 UUR
SPECIALE SCHOTELS SPECIALE BIJEN
DE IDEALE START VAN EEN SPECIAAL WEEK-END

zoekertjes

✓ 1995 big sister is watching you.
 ✓ X verkoopt één waterkanon en drie overvalwagens van de rijkswacht. Interesse, bel 221900.
 ✓ Alle petekindjes van '8 maal X' houden de avond van woensdag 8 november vrij.
 ✓ Luister deze week naar de studentenradio op Scorpio en word lid van het groenten-bevrijdingsfront
 ✓ Te koop: studentenfiets voor dames in goede staat, 500 fr.
 Tel.: 016/26.07.90
 ✓ Dames in goede staat?
 ✓ Ofwel kan de redactie van Veto niet lezen, ofwel kan ze niet tippen. Ter verbetering van vorige week: ik draai geen acht jongens binnen per fuif. Leen
 ✓ Allé, zeven dan.
 ✓ Hello knappe, vorige week dinsdag zat je in het kafeteria van L&W. Ben je een jongen of een meisje? Een bewonderaar(ster).
 ✓ Wie vertelt mij hoe ik in korte tijd een serieuze som geld kan verdienen, zonder er al te veel moeite voor te moeten doen? Alle tips zijn welkom. L.D.
 ✓ Bruno, wat moeten wij met veenbessen in onze onderbroek?
 ✓ Maandverband met veenbessen voor al die

andere dagen ...
 Patent bij Bruno van Klio.
 ✓ Wie wil zijn tint ruilen tegen mijn maandverband?
 ✓ Domweg verloren op woensdag 25 oktober in Sedes: wit zakje met 15 CD's. Emotionele waarde. Beloning. eeuwige dankbaarheid en meer in het verschieft gesteld. Tel.: 016/29.50.89, vragen naar Stefan.
 ✓ Vuurwerk en springmuis: 't is niet omdat ik er niet pas dat november geen albramel moet doen rinkelen. VTBVDES.
 ✓ Zelfs aan vragen over eindwerken komt een einde. VTBVDES.
 ✓ 2 from 1 party met o.a. Tool, Public Enemy, Nomeansno, Godflesh, Bad Religion, The Bevis Frond in Rumba & Co op 20 november.
 ✓ Woensdag 1 november om 19 u: Joy Division fanavond voor ingewijden. Breng uw collector's items en liefde voor de groep mee naar Gunther, Bondgenotenlaan 119, Leuven. Tot dan.
 ✓ Willem zegt: "0800-135-36 jekkedie- jekkediejekje! Willem de zwijger heeft ongelijk, maar blijft toch spreken.
 ✓ Tikken van tesis, versl., briefw. Kris Rosselle, Hof ter Bekelaar 12, 3020 Herent. Tel. + fax: 016/20.70.77.

✓ S.O.S.: waar zijn die 12 cm van Geert naar toe?
 ✓ Dringend: 500 handtekeningen om er nog 12 cm van af te knippen.
 ✓ Gezocht: 3 cm van Karen haar haar. AKK.
 ✓ Gevonden te Antwerpen: 3 cm haar, af te halen bij A.A.KK.
 ✓ Vijf winden dat Claude de schattigste oogjes heeft van heel Historia. Germoos.
 ✓ Maandag 6 november: niet te missen Proximus party in zaal Albatros.
 ✓ Karen, het trek op niks. Koen.
 ✓ Koen, zo goed was je nu ook weer niet. Karen.
 ✓ "...cum milia multa fecerimus, conturbabimus illa, ne sciamus, aut ne quis malus invidere passit, cum tantum sciat esse BASIORUM." Omdat één bepaalde toeschouwer inderdaad de tel kwijttraakte, waecht Lies, Serge & Co nog de beloofde beloning.
 ✓ Woensdag 7 november: A.K. PINO-maaltijd in Sedes tussen 18 u en 20 u. "Snoep verstandig, eet een nazi."
 ✓ Elke woensdag A.K. PINO-vergadering om 20 u in Los Buenos (Parkstraat).
 ✓ Laatste voorbereiding voor de 11.11.11-campagne: om 20u, maandag 30 oktober, in het Genoeg! projecthuis.
 ✓ Amateur-rockgroep met 3 jaar ervaring zoekt zanger(es) (min. 18 jaar, ervaring niet vereist) voor het maken van eigen nummers (engelstalig).
 Genre: zwendend tussen R.E.M., Cure, Buffalo Tom, Magnapop...

Kontakt opnemen met: Piet Van den Borre, Bouchtstraat 125, 1770 Liedekerke, tel.: 053/66.41.04.
 ✓ Laatste wanhopige oproep voor mijn zwarte jeansvest die mij op de laatste Scorpiofuif (goede twee weken geleden) in de Blauwe Kater afhandig werd gemaakt. Nu ook beloning te verdienen. Bel 20.12.06 en vraag naar Henk.
 ✓ CD5-Leuven houdt op maandag 30/10 om 20 u een discussie-avond met studenten en jonge CVP-politici in Tijn-Le Must rond: "Ideen voor de 21e eeuw, onze eeuw in zicht".
 ✓ Bereegde ski-vakanties & ambiance voor studenten en jongwerkenden. Volledig pakket (bus, pas, eten, apprt. en reisleiding) tegen zeer sportieve prijzen (vanaf 7000 fr.)
 tel.: 016/29.87.29.
 Sportura Reizen, Munstraat 38 Leuven.
 ✓ Wie kan dit nu nog lezen?

Het "groene" copy-center van Leuven.
Gerecycleerd en 100% chloorvrij papier
Thesissen - Cursussen - Folders
Formaat A5 tot A2
ALLE inbindingen, Plastificeren tot A3
Snel - verzorgd - volledig afgewerkt

CANON Kleurkople 50 Fr. en minder.
van 9 u. tot 22 u. doorlopend.
zat. 10 u. tot 17 u.

Tiensestraat 118
 3000 Leuven
 tel.: 016 - 23.70.30
 fax: 016 - 23.34.31

advertentie

JO MEUWISSEN

bvba

Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal.
 Videoschermen tot 4 m.
DISCOBAR EN CD's met of zonder D.J.

016/201.301

(advertentie)

Agenda

Spellfire

AD&D

Necromunda

demo & start campagne

The Lonely Mountain

Tiensestraat 155 - 3000 Leuven

tel.: 016/29.29.84

ptsas@lonmount.be

GRATIS demonstratie voor iedereen

agenda & ad valvas

DOOR BRUNO DE VOS

MAANDAG

19.00 u **VERGADERING** Amnesty International
 Kampusgroep, voorbereiding van een info-avond, alle belangstellenden van harte welkom, in 's Meiersstraat 5, org. Amnesty International
 20.00 u **DANS** Korte dansvoorstelling door drie leerlingen van de Kunsthumaniora uit Brussel, in Auditorium Minnepoort, org. Fabuleus 95.
 20.00 u **TEATER** Filip Jordens brengt een 'Homage à Bretl', in Auditorium Minnepoort, org. Fabuleus 95
 20.00 u **TEATER** 'The Fence' door Theatrical Studio Actores uit Roznava (Slovakije), in Auditorium Minnepoort, toeg. 120/150, org. Fabuleus 95
 20.00 u **LEZING** "Wie drijft die blijft: Mururoa", Standaardjournalist Jorn De Cock vertelt over zijn belevenissen op de Kauni Toni, in Jeugdhuus Clockwork, toeg. gratis, org. Clockwork
 20.30 u **KONSERT** Requiem van Fauré en Nees (Nuestra Senora de la Soledad), in St-Lambertuskerk, Heverlee, toeg. 300/400, org. Arenbergkoor

DINSDAG

18.00 u **KONSERT** Beiaardkonsert met videowergave in de hall van de centrale bibliotheek, org. KU Leuven
 20.00 u **TEATER** 'The Web of Innocence' van Spotlites uit het Britse (en blitse) Rochester, in Auditorium Minnepoort, toeg. 120/150, org. Fabuleus 95
 20.00 u **KONSERT** E&B Productions Theatre Ltd. brengen "The concert they never gave", een muzikaal feest rond Elvis Presley, Buddy Holly en Roy Orbison, in Stadschouwburg, toeg. 200/750, org. Cultureel Centrum Leuven
 20.00 u **VERGADERING** Voorbereiding fakkeltocht 9 november, in 's Meiersstraat 5, org. Aktiegroep recht op vluchten
 20.30 u **KONSERT** Huelgas Ensemble onder leiding van Paul Van Nevel, in Sint-Geertruikerk, org. Festival van Vlaanderen Vlaams-Brabant
 20.30 u **KONSERT** "Cara mea" door K. Van Laethem, Musica Antiqua Köln, in Pieter De Somer-aula, toeg. 600, org. Musica Antiqua

Leuven
 22.00 u **KONSERT** Ivan's Land (akoestische set), in De Wentelsteen (Vismarkt), org. Fabuleus 95

WOENSDAG

20.00 u **KONSERT** Herman Van Veen, in Stadschouwburg, toeg. 650/1000, org. Cultureel Centrum Leuven
 20.00 u **TEATER** "Het Barre Land" door Teaterhuis Jonna, in Auditorium Minnepoort, toeg. 120/150, org. Fabuleus '95
 22.00 u **KONSERT** Arne & groep (jazz), in De Wentelsteen, org. Fabuleus 95

DONDERDAG

20.00 u **TEATER** Kristien Steegmans brengt de monoloog van 'Al(i)one' van Judith Elseviers, in foyer van de auditorium Minnepoort, org. Fabuleus 95
 20.00 u **KONSERT** Herman Van Veen, in Stadschouwburg, toeg. 650/1000, org. Cultureel Centrum Leuven
 20.00 u **TEATER** "Chaos" door Tobav Youth Club (Turkije), in Auditorium Minnepoort, toeg. 120/150, org. Fabuleus '65
 22.00 u **KONSERT** El Fish, in De Wentelsteen, org. Fabuleus 95

VRIJDAG

15.00 u **TEATER** "Hotel" door de Alkmaarse jeugdtoneelgroep Stichting Unieke Zaken, in Stadschouwburg, toeg. 150/200, org. Cultureel Centrum Leuven
 20.00 u **TEATER** "Hello, Mr. Tannhauser", een hedendaagse bewerking van de beroemde Wagner-opera door In. Estética (Portugal), in Auditorium Minnepoort, toeg. 120/150, org. Fabuleus '95
 22.00 u **KONSERT** Pat Lauwers (Tydal) & gitarist van Ivan's Land, in De Wentelsteen, org. Fabuleus 95

ZATERDAG

20.00 u **KONSERT** Sigiswald Kuijken dirigeert muziek van Bach, in Romaanse Poort, toeg. 150, org. Cultureel Centrum Leuven
 20.00 u **OPERETTE** Goese Operettevereniging met "La belle Hélène" (J. Offenbach), in Stadschouwburg, toeg. 200/450, org. Cultureel Centrum Leuven
 20.00 u **TEATER** "Great Play" door Krétakör

Szin haz (Hongarije), in Op lokatie (vertrek Auditorium Minnepoort), toeg. 120/150, org. Fabuleus '95
 22.00 u **KONSERT** The Organic Fruit Band, in De Wentelsteen, org. Fabuleus 95

ZONDAG

11.00 u **KONSERT** Sigiswald Kuijken dirigeert muziek van Bach, in Romaanse Poort, toeg. 150, org. Cultureel Centrum Leuven
 15.00 u **KONSERT** "Tercentenaryconcert" met Pauline Nobes op viool en Michael Niesemann op hobo en blokfluit, in Sint-

Pieterskerk, toeg. 450, org. Musica Antiqua Leuven
 22.00 u **KONSERT** Jazzkonsert met de docenten van de Kultuurraad muzieklessen, in Stucbar, toeg. gratis, org. Stuc

MAANDAG

20.00 u **FILM** "Network" van Sydney Lumet, VS, 1976, kleur, 120 min, Nederlandse ondertitels, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc
 22.30 u **FILM** "Network" van Sydney Lumet, VS, 1976, kleur, 120 min, Nederlandse ondertitels, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc

APOLLOON

• 30/10 om 22.30 u: Sportkot goes dancing (part III), • 06/11 om 20.00 u: Initiatiekantus, in Waalberg.

CRIMEN

• 02/11 om 18.00 u: Eten in Alma 2. • 02/11 om 21.30 u: Fakbaravond, in De Rektor.

EOOS

• 30/10 om 20.00 u: 'Little Buddha' (Bernardo Bertolucci), in MSI 00.28. • 31/10 om 20.00 u: Presidiumvergadering, in L&W.

GERMANIA

• 30/10 om 19.30 u: Peter- en meteravond.

HISTORIA

• 06/11 om 18.00 u: Kringvergadering.

KLIO

• 30/10 Klio tapt weer in de fak. • 06/11 om 20.00 u: Presidiumvergadering, in 's Meiersstraat 5.

LBK

• 30/10 Doop-eens-een-schacht-TD & kantus.

MEDICA

• 30/10 om 20.00 u: Tema-avond "Afasie", in Gasthuusberg. • 06/11 Schrijfkatie Amnesty International, in Alma Gasthuusberg. • 06/11 om 19.00 u: Schrijfkatie Amnesty International, in Doc's bar.

NFK

• 02/11 om 21.00 u: in lokaal vzw Pluto onder Jeugdhuus Clockwork.

POLITIKA

• 31/10 Nederlandse avond, in Politika Kafee. • 31/10 om 16.00 u: Happy Hour, in Politika Kafee. • 05/11 om 21.00 u: Jazz en Blues met Steven De Bruyn, in Politika Kafee.

PSYCHOLOGISCHE KRING

• 30/10 Doop-TD, in Albatros. • 31/10 om 20.00 u: Grega (Sloveens student) vertelt, in Psychologisch Instituut, 00.98. • 02/11 om 7.15 u: Kultuurtrip naar Amsterdam, in Station.

ROMANIA

• 30/10 om 22.00 u: 1e lic.-avond, in L&W. • 02/11 Romania tapt in de fak, in L&W.

VRG

• 31/10 om 22.00 u: Erasmusfuif, in Blauwe Kater.

VTK

• 31/10 om 20.30 u: Info-avond Zuid-Afrika, in Kampus Arenberg, aula G 06. • 31/10 om 22.00 u: Message-TD voor 75-jarig bestaan, in Waalberg. • 01/11 Fakbaravond met nagelkappen, in Napoli.

WINA

• 02/11 om 20.00 u: Disney-avond, in Kampus Arenberg, Heverlee.

"Eens goed van uw oren maken is goed voor de bloedsomloop"

It komt elke student die zich wel eens fietsend door Leuven beweegt en steevast het stadspark op zijn weg richting aula vindt, ongetwijfeld bekend voor. Om toch nog op een aanvaardbaar tijdstip in de les toe te komen, besluit je, na enige aarzeling, om je fiets bij de trappers te nemen en een poging te wagen het park al rijdend door te komen. De adem stekt je in de keel en het zweet breekt je uit, wanneer plots een stem uit de verte je luidkeels tot de orde roept. Je stopt en je stapt af, verslagen als een kind dat aangetikt wordt in een spelletje 'Schipper mag ik over varen?'. Schichtig kijk je in de richting vanwaar de stem opklonk. Een niet zo grote man in een grijze werkbrok draait zich naar een kar vol rode en gele bladeren. De gouden letters op zijn kепie schitteren in de late herfstzon: 'PARKWACHTER'. Hij dus.

Henri had het aanvankelijk wat moeilijk met de vraag om zijn levensverhaal te doen voor de mikro van een Vetoreporter. Wegens een naar zijn mening lasterlijk artikel dat verschenen was in een Veto van april '94, wilde hij met dit blad niets meer te maken hebben. "Ik werd er op weinig flatterende manier beschreven door een student die enkele dagen tevoren door mij uit het park was gezet. Nochtans was het reeds anderhalf uur na sluitingstijd en was er dus wettelijk gezien sprake van inbraak." Pas toen het opzet van deze rubriek in de verf werd gezet, konden we hem overhalen tot een gesprek.

Boeman

De bandopnemer gestart, steekt hij moeizaam van wal. Hij wikt en weegt zijn woorden, alsof hij zich nog steeds bedreigd voelt door het vooroordeel, dat - daar is hij van overtuigd - tegenover hem zeker bestaat. Naarmate het gesprek vordert, ontpopt de 'boeman van het park' zich echter tot een aimabel persoon die meer in zijn mars heeft dan de norske woorden van ordehandhaving waarvan de meesten hem kennen. Toch houdt niet iedereen er zo'n stereotiep beeld op na, zo is de ervaring van Henri. "Ik krijg heel wat positieve reacties. Van Leuvenaars, omdat ze het op prijs stellen dat hun park mooi onderhouden wordt, maar ook van studenten die hier naast het park in de Vlamingenstraat wonen. Zij zien ook wel in dat het niet kan dat iedereen er zomaar met de fiets of, erger nog met de brommer, door komt."

Henri Deleu (37 jaar), geboren in Leuven, maar deels getogen in Lubbeek, werkt aanvankelijk als tuinier op de dienst beplanting van de Stad Leuven. "In de vliegende ploeg: we hadden niet echt onze vaste plantsoenen, we moesten gewoon bijspringen waar het nodig was." Dat deed hij niet zo graag. Toen hij in '84 de kans kreeg om parkwachter te worden, greep hij die met beide handen. In datzelfde jaar trouwde hij ook met Sylvana Hoogeras, een meisje dat hij al kende van in de tuinbouwschool. "Ik heb daar nog één jaar gezeten toen zij er begonnen is. Mijn vrouw is namelijk acht jaar jonger dan ik. Maar al haar broers en zusters hebben bij mij in de klas gezeten." Toch is het maar een paar

jaar later, doordat hij contact bleef hebben met zijn klasmakkers, dat Henri zijn vrouw goed leerde kennen. Eenmaal getrouwd konden ze al dadelijk het huisje vooraan in het park betrekken.

Er kwamen drie kinderen: Joeri (10 jaar), Sovaya (9 jaar) en Lindsey (6 jaar). Wie vlak voor sluitingstijd door het park wandelt, heeft soms het geluk om Joeri in aktie te zien. Terwijl papa de poort aan de Beriotstraat op slot gaat leggen, loopt hij schreeuwend richting hoofdpoort om er de mensen te waarschuwen dat het tijd is zijn speeltuin te verlaten. Of Henri in zijn zoon een opvolger ziet? "Het zal veeleer ons Lindsey zijn die zich daartoe gevoelen voelt. Die denkt soms nu al dat ze parkwachter is."

"Als ze echt in mijn rapen schijten, ga ik door"

Intussen verpersoonlijkt Henri al meer dan tien jaar de 'Wet van het Park'. Toch ziet hij zichzelf eerder als verzorger dan als pollutioneel toezichter. Niet het bestraffen van overtredingen, maar de zorg voor het natuurschoon in het park is zijn grootste bekommernis. Het ligt evenwel in zijn macht om, binnen het domein van het park, een proces verbaal op te maken. "Ik zal nooit iemand van de eerste keer een pv geven. Voor mij is dat ook niet het plezantste dat er bestaat. Alleen als ze echt in mijn rapen ... euh ... schijten, ga ik door." Het gezag dat een parkwachter kan uitoefenen, is echter beperkt tot die artikelen van het politiereglement die betrekking hebben op de bescherming van parken en plantsoenen. Dat kan gaan van urineren tegen de muren, over het beschadigen van bomen en het laten slingeren van vuil, tot het roemruchte artikel C3: 'verboden aan alle voertuigen'. "En verder is het natuurlijk ook verboden te vissen op de wateren", voegt Henri er lachend aan toe.

Lama

Die wateren staan intussen al meer dan een jaar droog. De flamingo's, de eenden en ander pluimvee zijn ondergebracht in comfortabelere oorden. Wie de flamingo's koste wat het kost nog eens wil bewonderen, zal er een daguitstap naar de zoo van Planckendael voor over moeten hebben. Het waren er overigens nog maar twee. Van de negen die er oorspronkelijk waren, zijn de meesten een natuurlijke dood gestorven en een stuk of drie zijn in de loop der jaren gestolen. "Wat gelijk staat met moord, aangezien flamingo's groepsdieren zijn die niet in staat zijn alleen te overleven", aldus Henri. Volgens hem hadden ze het in het park zo slecht nog niet. Ze kregen speciaal aangepast voedsel en in de winter werden ze verhuisd naar de Kruidtuin in de Kapucijnenvoer. "Echt noodzakelijk was dat niet: hoewel het tropische dieren zijn, kunnen ze best tegen vriestemperaturen. Alleen wanneer hun poten zouden vastvriezen in het water, kan het fataal aflopen." Het meeste last ondervonden de vogels echter van zatte studenten, die er lol in hadden er in het midden van nacht mee te gaan 'dansen'. Met de flamingo's zijn meteen ook de laatste restanten verdwenen van wat ooit bijna

Rode en gele bladeren

(foto Tom Michiels)

een heuse dierentuin was. Vroeger zaten er ook herten, konijnen, geiten en, vóór Henri parkwachter was, zelfs een lama en een emoe in het park.

Waterplant

Gevraagd naar zijn mening over de heraanleg van het park, klinkt hij verdeeld: "De dreef zelf vind ik wel geslaagd, maar de talud ermaast is door de nieuwe beplanting veel arbeidsintensiever geworden. Veel inspraak in de werken heeft de parkwachter in elk geval niet gehad. Ook over de nog op til zijnde aanpassingen kan hij ons nog niet veel vertellen. De vervallen toren en de muur naast de talud, overblijfselen van de eerste stadswallen (12e eeuw), zullen gerestaureerd worden. Vóór de kiosk zou een terras aangelegd worden, zoals aan de hoofdingang, eronder sanitaire voorzieningen. Het zou de bedoeling zijn om er in de zomer een aantal konserten te geven, hoewel Henri zo zijn twijfels heeft over het sukses van dat opzet. Ook de speeltuin en de vijvers voor de namaakrots zouden in ere hersteld worden. "Voor de vegetariërs onder de studenten: er komen geen vissen meer in de vijvers, enkel waterplanten." De dag zelf van het interview was Henri evenwel ter ore gekomen dat de uiteindelijke plannen, zoals ze door architectenburo Stabo ontworpen zijn, op vraag van de dienst Monumenten & Landschappen nog zouden aangepast worden.

Bontempi

Naast het park is er nog een tweede grote passie in het leven van Henri: muziek. "Daar gaat zowat al mijn vrije tijd naartoe. Ik kijk bijna geen TV, de minivoetbalclub heb ik opgegeven om medische redenen en veel andere hobby's heb ik niet." Tijdens de twee jaar college die hij nog bij de Jozefieten heeft gelopen, konden blokfluit en notenleer hem nachts niet

meteen bekoren. De interesse is er pas gekomen toen zijn broer van Sinterklaas een kinderorgeltje kreeg. "Zo'n klein Bontempi-orgeltje met ventilatorkes en vijf akkoorden. Daar kon ik echt niet afblijven." Henri was toen veertien jaar. "Eigenlijk was dat al veel te laat. Ik vind het spijtig dat ik niet veel vroeger begonnen ben." Bij hem in de buurt woonde in die tijd een pianist bij wie hij van zijn moeder op les mocht gaan. Op latere leeftijd is hij aan de Akademie twee jaar notenleer gaan bijstudereren en nadien nog eens twee jaar begeleiding voor piano. Tegenwoordig treedt hij af en toe op in de Krüger, zijn stamkafé, of in één van de andere volkskafés die Leuven nog telt. "Het is niet echt de bedoeling om perfecte muziek te maken. Het belangrijkste is dat de mensen er plezier aan beleven en dat er ambiance is." Hoe graag hij ook met muziek bezig is, het zal altijd een hobby blijven. "Als je zoiets voor je beroep gaat doen, gaat er veel van de sjarme verloren".

Fiets

Of hij de rest van zijn leven parkwachter zal blijven, weet hij nog niet. "Dat zal de toekomst uitwijzen. Ik hoop alleszins van wel. Ik ben hier heel graag en zolang mijn gezondheid het toelaat, wil ik deze job blijven doen. Ik moet af en toe wel eens van mijn oren maken, maar dat is goed voor de bloedsomloop." Henri lacht. Het gesprek loopt naar zijn einde en het is tijd om afscheid te nemen. De parkwachter moet terug aan het werk. "En niet fietsen in het park, hè", roept hij nog achterna. Met korte, snelle passen stapt hij naar een kar vol rode en gele bladeren.

Willem Stellamans
Tom Michiels